നവനീതം

മകരം 1185 / JANUARY 2010

NAVANEETHAM-Monthly Newsletter of Guruvayoor Devotees

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya!

നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ

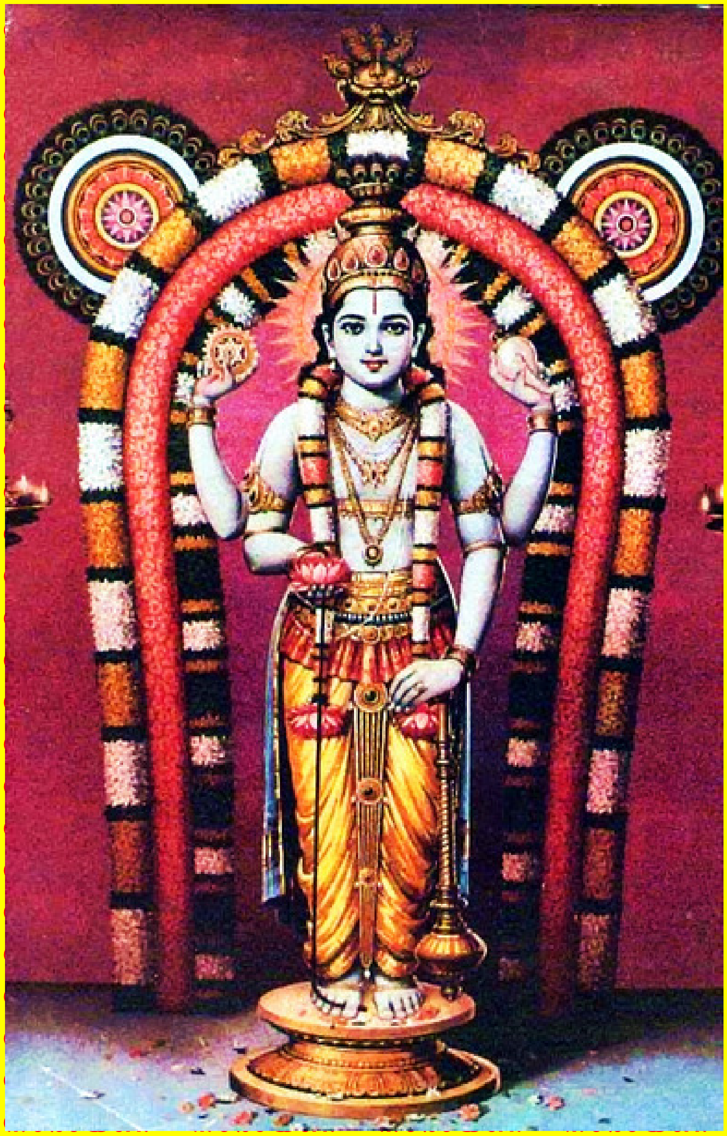

നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Submitted at the lotus feet of Shree Guruvayoorappan by Devotees.

നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ
നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ നാരായണ

Dear GuruDevs,

Wish you all a very Happy 2010! May Guruvayoorappan Bless you with a good year filled with bhakthi, happiness & prosperity. Wish everyone a Happy Pongal / Sankranthi / Bhogi / Lohri as well.

My sincere apologies for a late edition this time. We have many great articles and poems in this edition of Navaneetham.

Upcoming festivals -

Thai-pooyyam on Jan 30th

Shivarathri on Feb 12th

Member of the month

Navaneetham Member of the month is our own **Shri. Udayabhanu Panickar**

Please see the profile of Shri. **Panickar-ji** at the end of Navaneetham.

Panickar-ji is a true leader and a real life 'Karma Yogi'. As a community leader, he is very dedicated and work non stop to improve our community and to spread the knowledge of Hindu scriptures and scholarly advices from our respected Guru's to everyone.

He has been very active and guiding us in the group by answering our personal & spiritual questions and explaining us the details of Karma yoga.

We are very fortunate know and have a true leader like Shri. Udayabhanu Panickar in our group and my humble Pranam and gratitude to Shri. Udayabhanu Panickar.

Praying to Guruvayoorappan for Ayurarogyasoukhyam to him and his family!!

A Must Book for Your Library

Srimad Narayaneeyam is an immortal devotional hymn extolling the glory of **Lord Guruvayoorappan, composed by Melpathur Narayana Bhattatiri**, a great scholar-devotee who lived in Kerala in the 16th-17th centuries.

Bhaktaranjini, a commentary on Srimad Narayaneeyam, was published in the 1930s, authored by Brahmasri Mahopadhyaya K.G. Vancheswara Sastry and Brahmasri Mahopadhyaya R. Viswanatha Sastry. This commentary was in Malayalam.
In 2005, an **English version of the commentary** was published. This was authored by **Shri K.V**

Gopalakrishna, son of Vancheswara Sastry, Shri G. Sankaran, Smt. Parvati Sankaran and Shri T.P Sivasubramani. Shri. S.N Sastri who had authored a commentary on Narayaneeyam earlier, has edited the work.

1. A preamble (wherever necessary) for the sloka.
2. The text of the sloka in Sanskrit in Devanagari script.
3. Transliteration to English.
4. The Anvaya (prose order) in Sanskrit. The difficult words have been broken with hyphens to make reading easier.
5. The word for word meaning tabulated to have the Sanskrit words on the left and the corresponding meaning in English on the right. Even those who are not well up in Sanskrit but would like to go through the Sanskrit text, could do so with a degree of comprehension, if they follow the words in the correct sequence.
6. A detailed commentary in English.
7. A glossary of terms, alphabetical index for the slokas, list of abbreviations etc.,
8. Sources given for quotations, with meaning in brackets.
9. Every dasakam ends with a prayer on the last line of the last sloka, There are a few exceptions where the prayer is not in the last sloka, but in an earlier one. Such prayer has been used as the "footer" for every page in that dasakam.

In his **Foreword of this book, H.H. Pujyasri Swami Dayananda Saraswati** wrote that he "found that does not leave much to be desired. In fact the material does not read like a translation; the fervour of the original, with the expanded vision provided by the Malayalam commentary, runs all through the pages."

The review of the first edition of the book that appeared in The Hindu has the following comment.
"The effort of the scholar-devotees in giving this English version of the excellent Malayalam commentary is highly commendable. They have taken pains to make available the rare material in the commentary to a larger audience and the devotees are beholden to them for this service."

The first edition of the book has been completely sold out. **The authors are publishing a second edition for the benefit of devotees and the proceeds will go to a trust. This book will be a valuable addition to the library of anyone interested in Hinduism.**

The following information is available at the website www.narayaneeyam.com on the pricing and delivery of this excellent book.

With the grace of Lord Guruvayoorappan, it has been made possible to publish the revised second edition of the English version of the Bhaktaranjini commentary shortly. To commemorate this great day, the Bhaktarajini Trust, in all its humility, wishes to announce the pre-publication offer of the 2nd edition of the book in 3 volumes, covering more than 1500 pages. The revision includes certain minor corrections of the first edition and the addition of some important stutis like the Rudra Geetham, Prahlada-stuti, Gajendra-stuti and other stutis for the benefit of the devout readers, and a masterly write-up on the most important event in the sportive activities of the Lord, i.e., Raasa-kreeda, contributed by our respected
Dr. Chithrabhanu, popularly known as "Chith Puram.".

As the capital involvement is high, the Trust plans to print only limited number of copies, based on customer demand, and any left-over copies after meeting the needs of readers responding to the Pre-publication offer may have to be handed over to bookshops. I request the readers to register their names with the Trust by e-mail, telephone or mail before 31st January 2010.

The MRP of the set of 3 volumes will be Rs.2000/- when sold in the bookshops. The Trust is offering a Pre-publication discount, offering it at the price of Rs. 1200/- per set of 3 volumes. Packing and forwarding charges will be extra.

Samastha Loka Sukhino Bhavanthu" - May all living beings in all worlds be happy.

– **Sunil Menon**

പുതുവത്സരാശംസകൾ HAPPY NEW YEAR

Submitted by Manikantan (Image Courtesy – Krishna.com)

Sheeveli of Guruvayoorappan

Kazhcha Sheeveli of Guruvayoorappan on the Last Day of the Mandalam Season.

(Courtesy - Mathrubhumi Daily dated 27-12-2009)

Submitted by Gopalakrishnan

Test your Knowledge – Trivia Questions

1. Who is Balabhadra or Halayudha?
2. Who is Kanga?
3. Which are the 12 Jyothirlingams?

[Answers at the end.]

മലയിൽ പൊൻ മലയിൽ

ഡോ. എ.പി. സുകുമാർ

മലയിൽ പൊൻ മലയിൽ
മാമലതൻ കുളിരലയിൽ
ശരണപഥത്തിൽ അഭയം തേടും
പഥികൻ ഞാനുമൊരയ്യപ്പൻ

പമ്പയിൽ തീർത്ഥത്തിൽ പിതൃബലിയിട്ടും
കുളിരോളങ്ങളിൽ മുങ്ങിയുണർന്നും
ഗണപതിനടയിൽ കാണിക്കയിട്ടപ്പോൾ
കാനനവീഥിയും രാജരഥ്യ
കല്ലുകൾ മുള്ളുകൾ പൂമെത്ത

അഴലുള്ളതെല്ലാം അഴുതയിലിട്ടും
കല്ലിടാം കുന്നിൽ കലിദോഷമകറ്റിയും
കന്നിയയ്യപ്പന്റെ ശരമെടുത്തണിഞ്ഞപ്പോൾ
കരിമലകയറ്റവും അതി ലളിതം
പ്രാണായാമത്തിൽ പ്രണവസ്വനം

ശരണമന്ത്രത്തിൻ തണലിൽ ഞാനെൻ
കദനം പ്രണവപ്പൊരുളാക്കി
പടി പതിനെട്ടിൻ പുണ്യത്തിൽ ഞാൻ
അഹമെല്ലാം അയ്യനിൽ അർപ്പിച്ചു
വേപഥുവാകും ഭാണ്ഡമതെല്ലാം
നെയ്യായുരുകി തിരുനടയിൽ
ഹരിഹരസുതനുടെ തൃപ്പടിയിൽ

കീർത്തനം

രാജീവ് ലക്ഷ്മി താഴത്തുമഠം

കീർത്തനം ഹരി കീർത്തനം
എത്തണം എൻ നാവിതിൽ
തത്തണം മനതാരിതിൽ
നിത്യ ചിന്മയ രൂപമായ്

വാദ്യമായ് പ്രിയ ഘോഷമായ്
നാദമായി വിളങ്ങണം
മാനസാത്മ സരോവരത്തിലെ
ഹംസമായി രമിക്കണം

കാമമാദികൾ ഒക്കെയും കളവേണു
ഊതി അകറ്റണം എൻ
കന്മഷങ്ങളെ ത്രിപ്പദത്തിലെ
പൊൻചിലങ്കകളാക്കണം

ധിമതി ധിമി ധിമി നർത്തനം
പദരേണു ധൂളികൾ ആർക്കണം
ആടിടേണമതെന്റെ മാനസ
കാളിയന്റെ ഫണത്തിലും

സത്യമായ് പരമാർത്ഥമായ്
ചിത് രൂപമായി വിളങ്ങിടും
വാതലയേശ ക്രിപാ ഗുരോ
തവകീർത്തനം മമജീവനം

രാഗമായ് ജതി താളമായ്
മണിവേണുവൂതി ലസിച്ചിടും
ഭക്തരഞ്ജന നൃത്തലോലുപ
പാദുകങ്ങളിൽ അർപ്പണം

തവ പാദുകങ്ങളിൽ സമർപ്പണം

****

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

KRISHNA BHAJAN - CARNATIC SONG

വാരിജാക്ഷാ നമസ്തേ

SUNDARANARAYANA (NVP MENON)

രാഗം : കാനഡ താളം : ആദി ഭാഷ : സംസ്കൃതം

ആരോ : SR2G2M1D2N2S അവ : SN2PM1G2M1R2S

പല്ലവി :

വാരിജാക്ഷാ നമസ്തേ, ഗിരിധാരെ
ശരണം ദേഹി തവ സഭ പാദെ
വാരിജാക്ഷാ നമസ്തേ ഗിരിധാരെ

അനുപല്ലവി :

കരുനാസാഗര പരമ ദയാകരാ
കരനത്രയെനാഹം ആരാധയാമി
വാരിജാക്ഷാ ....

ചരണം:

ഗൌര രുചിര ചേലാധരിത ഗോപാലാ
ശരണാഗത നതജന പരിപാലാ
വാരായ മമാഖില പാപജാലം നില
ഗുരുപവനാലായ സുന്ദരബാലാ
വാരിജാക്ഷാ ....

Vaarijaakshaa Namasthe – English – SundaraNarayanan

raagam: kaanada bhaaLam: aadi bhaasha: Samskrtham
aarO: SR2G2M1D2N2S ava: SN2PM1G2M1R2S

pallavi:
vaarijaakshaa namasthE, giridhaarE
SaraNam dEhi thava Subha paadE
vaarijaakshaa namasthE giridhaarE

anupallavi:
karuNaasaagara parama dayaakaraa
karaNathrayENaaham aaraadhayaami
vaarijaakshaa ....

charaNam:
goura ruchira chEladharitha gOpaalaa
SaraNaagatha nathajana paripaalaa
vaaraya mamaakhila paapajaalam nIla
gurupavanaalaya sundarabaalaa
vaarijaakshaa ....

വേലുമായെന്നുള്ളിൽ വിളയാടി നിൽക്കുന്നു

എ.പി. സുകുമാർ

വേലുമായെന്നുള്ളിൽ വിളയാടി നിൽക്കുന്നു
വേലായുധസ്വാമി കാർത്തികേയൻ
മാമയിലേറിയും മലയിതിലമർന്നും
ഉലകം കാക്കുന്നു സേനാപതി
വേദന തീർക്കുവാൻ വേദപാരംഗതൻ
സാമോദമരുളുന്നു പളനിതന്നിൽ.....
എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നവൻ വേലായുധൻ

ആണ്ടിയായ് പണ്ടാര ഭാണ്ഡങ്ങൾ താങ്ങിയും

ജീവിത കാവടിയാടിയാടിയും
പാതകൾ താണ്ടി ഞാൻ വന്നണയുന്നേരം
കാത്തുകൊള്ളും എന്നെ വള്ളി കാന്തൻ
കാമാദിയായുള്ളോരാറു വൈരങ്ങളെ
വേരോടറുത്തു തരും ആറുമുഖൻ
ഒരു നുള്ളു ചാരവും പഞ്ചാമൃതവും
എനിക്കായ് കരുതും തിരുമുരുകൻ....
എനിക്കെന്നെന്നുമാശ്രയം വേലായുധൻ

ഏട്ടൻ ജയിച്ചു കാണാൻ ജ്ഞാനപ്പഴത്തിനെ
പോട്ടെന്നു വച്ചതീ മയിൽ വാഹനൻ
ജ്ഞാനവിജ്ഞാനത്തിൻ പരമ്പൊരുളെല്ലാം
താതന്നു കാതിലോതിക്കൊടുത്തു കന്തൻ
നെറ്റിക്കണ്ണുടയോന്റെ ധ്യാനസപര്യതൻ
സാഫല്യമായതും ഷണ്മുഖനാഥൻ
നെറ്റിമേലിട്ടുള്ള ഭസ്മക്കുറിപോലെ
പ്രത്യക്ഷ ദൈവതം ശ്രീ മുരുകൻ...
എന്റെ പ്രത്യക്ഷ ദൈവതം വേലായുധൻ

വസുദേവാത്മജൻ പിറക്കുന്നു

M.P. ഭരത കുമാരി , Angadipuram.

(Typing matter to Computer – Gopalakrishnan, New Delhi.)

ഭൂമിയുടെ മടിത്തട്ടിലേക്ക് ആ സുവർണ്ണ താരം പിറന്നു വീണു .ആ പുണ്യ നിമിഷത്തിൽ ഭൂമി ആനന്ദ നൃത്തമാടി. ആറുകളും സാഗരങ്ങളും എല്ലാം മറന്ന് പാടി. നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉജ്ജ്വല പ്രഭ ചൊരിഞ്ഞു. ദേവന്മാർ ദുന്ദുഭി വാദ്യം മുഴക്കി. പുഷ്പ വർഷം ചൊരിഞ്ഞു. ഗന്ധർവ്വന്മാരും അപ്സരസ്സുകളും ഗാനങ്ങളും ലാസ്യ നൃത്തങ്ങളും കൊണ്ട് ആ നിമിഷം ധന്യമാക്കി. കാരാഗൃഹത്തിനകത്ത് ദിവ്യമായ നീല പ്രകാശം നിറഞ്ഞു. ചങ്ങലക്കെട്ടുകൾ താനേ അഴിഞ്ഞു. ഇടി നാദം മുഴങ്ങി. മഴ തകർത്ത് പെയ്തു. കവാടങ്ങൾ താനേ തുറന്നു. ആദി ശേഷൻ കുട പിടിച്ചു. കാളിന്ദി വഴിയൊരുക്കി. എല്ലാം രാഗ താള ഭാവത്തോടെ തന്നെ നടന്നു.

അനന്ത കോടി സൂര്യ പ്രഭയോടെ പതിനാലു ലോകങ്ങളിലും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആ തേജസ്സ് ഇവിടെ ഈ മണ്ണിൽ പിറന്ന ആ നിമിഷത്തെക്കുറിച്ച് പറയാൻ വാക്കുകൾ തികയുന്നില്ല. പൗർണ്ണമിയായിട്ടും ഇരുട്ട്! കൂരിരുട്ട്! കറുത്ത രാത്രിയിൽ കറുത്തവനായ കണ്ണൻ മണ്ണിൽ അവതരിച്ചു. പക്ഷേ ആരും കണ്ടില്ല; അറിഞ്ഞില്ല. മനുഷ്യ രാശിയെ ഒരു കറുത്ത കരിമ്പടം കൊണ്ട് മൂടിയിട്ടു, കണ്ണൻ. വന്യമായ ഉറക്കത്തിൻെറ കരാള ഹസ്തങ്ങളിൽ അമർന്നു കിടന്നു അവർ. നിദ്രാദേവിയുടെ ധൃത രാഷ്ട്രാലിംഗനത്തിൽ അമർന്നു കിടന്നവർ, എന്നാൽ മേദിനിയുടെ അന്തരാത്മാവിലൂടെ ഒരു കുളിരമൃതം അരിച്ചിറങ്ങിയ ഒരു സുന്ദര നിശീഥിനിയായിരുന്നു അത്. അവൾ കണ്ണനെ ഏറ്റു വാങ്ങിയ ധന്യ മുഹൂർത്തം, അവൾ എല്ലാം മറന്ന് ആനന്ദാശ്രു പൊഴിച്ച രാത്രി.

തൻെറ അന്തരാത്മാവിൽ നിന്നുയർന്ന അർത്ഥന, സാർത്ഥകമാക്കാൻ

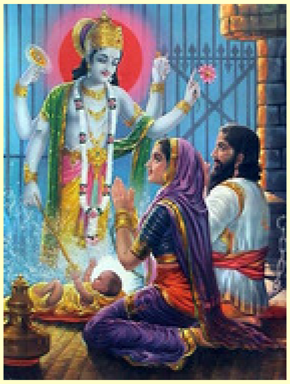

ഭഗവാനെത്തിയതിലുള്ള അടക്കാനാവാത്ത ആഹ്ലാദം, നന്ദി തിര തല്ലുന്ന മനസ്സ് , ഈ അമിത ഭാരം തനിക്കിനി താങ്ങാനാവില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് കരഞ്ഞപേക്ഷിച്ചതിൻെറ ഫലമായി, ഭഗവാൻ തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം അവളെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു .

ദേവകി ഭഗവാൻെറ അമ്മയായി, വസുദേവർ അച്ഛനായി, ജന്മ ജന്മാന്തരങ്ങളിലൂടെ നേടിയെടുത്ത പുണ്യം കൊണ്ടവർ ഉണ്ണിക്കണ്ണൻെറ മാതാ പിതാക്കളായി.

മറ്റ് അവതാരങ്ങളിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്ഥമായ ഒരവതാരമാണ് ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരം. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൻെറ സമസ്ത മേഖലകളിലും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന, പ്രകാശിച്ച് നിൽക്കുന്ന, ഒരു അക്ഷയ സത്യമാകുന്നു ഈ പിറവി . ആ അക്ഷയ തേജസ്സിൻെറ പ്രഭാ വലയത്തിൽ ആകൃഷ്ടരാവാത്ത മനുഷ്യരുണ്ടോ? കൃഷ്ണൻ എന്നും എവിടേയും ചിരിച്ച് നിൽക്കുന്നു, വേണു ഊതി നിൽക്കുന്നു. ആ ചിരി കുരുക്ഷേത്രത്തിലും അതേ പടി തന്നെ. മനുഷ്യ മനസ്സുകളെ ഹഠാദാകർഷിക്കുന്ന കാന്ത ശക്തിയുള്ള പുഞ്ചിരി!

'കൃഷ്ണൻ ' എന്ന് പേരിട്ടത് ഗർഗ്ഗ മുനിയാണ്. കൃഷ എന്ന സംസ്കൃത ധാതുവിൽ നിന്നാണ് കൃഷ്ണ ശബ്ദം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ആകർഷിക്കുക, ഉഴുതു മറിക്കുക, ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക എന്നൊക്കെയാണിതിനർത്ഥം. ഭഗവാൻ ജനിച്ചിട്ട് 4526 വർഷമായി. ഈ ഭൂമിയിലൂള്ള അത്രയും കാലം ഈ കാർവർണ്ണൻെറ ബാല ലീലകളും രാസ ലീലകളും മറ്റും മറ്റും ജന കോടികൾ പാടി പാടി നടക്കും. അങ്ങനെ അവർ നിർവൃതിയടയുന്നു.

കണ്ണനെ പറ്റി ഇതുവരെ പാടിയതും ഇനി പാടാനിരിക്കുന്നതുമായ മധുരമധുരമായ ഗാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഊറി വരുന്ന മധുവിന് മധുരം കൂടി കൂടി വരുന്നതായി കാണാം. തപ്ത മാനസങ്ങൾ ദു:ഖ സാഗരത്തിലകപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ കൃഷ്ണൻ പിറക്കുന്നു, പിച്ച വക്കുന്നു, രാധാകൃഷ്ണനാകുന്നു, സാരഥിയാകുന്നു, ഗീതാകാരനാകുന്നു.

ഭഗവാൻ നമുക്ക് ഗീതാകാരനായി, ഉപദേശിയായി, ഈ രണാങ്കണത്തെ പറ്റിയും ഇവിടെ പ്രയോഗിക്കേണ്ട കൗശലങ്ങളെ പറ്റിയും ആയുധങ്ങളെ പറ്റിയും അദ്ദേഹം നമുക്ക് സവിസ്തരം പറഞ്ഞു തന്നു. ശക്തി മന്ത്രങ്ങൾ തന്നു.

ഭഗവത് ഗീത എന്ന ഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ വിലമതിക്കാനാവാത്ത മുത്തുകൾ ആർക്കും എടുക്കാം, ജീവിതം സാർത്ഥകമാക്കാൻ .ജാതിയോ മതമോ വർണ്ണമോ വർഗ്ഗമോ ഭൂഖണ്ഡമോ അവ ഏതുമാകട്ടെ. ആത്മ ദു:ഖത്തിൻെറ മുറിപ്പാടുകളിൽ പുരട്ടാനുള്ള ദിവ്യൗഷധങ്ങളാണവ. ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ആശ്വാസത്തിൻെറ അമരവാണിയായി പെയ്തിറങ്ങിയ മായക്കണ്ണനായി ഭഗവാൻ

മനുഷ്യർ കണ്ണന്റെ ദിവ്യ രൂപങ്ങൾ കല്ലിലും കടലാസിലും വരച്ച് നിർവൃതി നേടി. കവികൾ കണ്ണന്റെ അവതാര ലീലകൾ നീട്ടി വലിച്ച് എഴുതി നിറച്ചു. എത്രയെത്ര കൃഷ്ണ ഗീതികൾ ഇതിനകം രചിക്കപ്പെട്ടു! മായാവിയായ മണി വർണ്ണനെ എല്ലാവരും സ്നേഹിച്ചു. ആ രൂപം ദർശിക്കാൻ ഇരവു പകലുകൾ നോമ്പ് നോറ്റ് തപസ്സിരുന്നു. ദിവ്യ ചക്ഷുസ്സുകൾക്കായി ഇരന്നു. ഒടുവിൽ മണ്‍ മറഞ്ഞു; വീണ്ടും ജനനം, ആവർത്തനം. ഈ നാടകം അവിരാമം തുടരുന്നു.

കൃഷ്ണ സങ്കൽപത്തിന്റെ മാസ്മരികത പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്ത അവാച്യമായൊരനുഭൂതി തന്നെ. അതെന്നും വേറിട്ട് തന്നെ നിൽക്കുന്നു.

ഉണ്ണിയുടെ കൗശോര വേഷം കണ്ടവരുണ്ട്. ഭക്തന്മാർ, രാജാക്കന്മാർ, കവികൾ, മുനിമാർ, സാധാരണക്കാർ വരെ കണ്ടു . ആ അമൃത ലഹരിയിൽ അവർ ആടി, പാടി, എഴുതി, വരച്ചു! കാലത്തെ മാന്ത്രികച്ചരടിൽ ബന്ധിച്ച കാലസ്വരൂപനായ മായാവിയായ കാർവർണ്ണൻ, മാനവ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിട്ട് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന കൊച്ചു കണ്ണൻ, അവിടെ ആധിപത്യമുറപ്പിക്കുന്ന രാജാവ്.

അവിടുത്തെ സാന്ദ്ര സുന്ദര നീല സ്വരൂപം മനസ്സിന്റെ കണ്ണാടിയിലെപ്പോഴും ഒളി ചിന്തി നിൽക്കാനായി പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത മനുഷ്യരുണ്ടോ? കൃഷ്ണനിൽ വീണലിയുവാൻ കൃഷ്ണനെ അറിയുവാൻ കൃഷ്ണന്റെ പാദ പങ്കജങ്ങളിൽ അശ്രു പൊഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരായി ആരുണ്ട്? അഴലിന്നവിൽ പൊതിയുമായി നിത്യവും അദ്ദേഹത്തിനു മുന്നിൽ മനുഷ്യ രാശി എത്തുന്നു. അഴകിന്നഴകായ ആ രൂപം ഹൃദയ ഭിത്തിയിൽ വരച്ചിടാത്തവരായി ആരുണ്ട്? കണ്ണന്റെ വേണു നാദം കേൾക്കാനായി കാൽ ചിലമ്പിന്റെ നാദം കേൾക്കാനായി കാത് കൂർപ്പിച്ചിരിക്കാത്തവരായി ഇവിടെ ആരുണ്ട്?

ഈ ആത്മ സ്വരൂപനെ അന്വേഷിച്ചന്വേഷിച്ച് നമുക്കീ ജന്മം സാർത്ഥകമാക്കാം. താപത്താലുറങ്ങുന്ന ഈ ജന്മ വൃക്ഷത്തിന് കാരുണ്യാമൃത വർഷമൊഴിക്കാനായി ഭഗവാൻ വരുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം. തിരു നാമങ്ങൾ സദാ ഉരുവിടുക. ഈ നാമങ്ങൾ നമുക്ക് മൃത സഞ്ജീവനിയാകും തീർച്ച. ഭഗവാനെ തേടിയലയുന്ന പാവം പാന്ഥർക്ക് പാഥേയമാകുന്നത് ഈ മന്ത്രം മാത്രം. കാരുണ്യ മൂർത്തിയായ ഭഗവാൻ നിത്യാനന്ദ സ്വരൂപനാണ്, മായാ സ്വരൂപനാണ്, സത്യ സ്വരുപനാണ്, ജീവ സ്വരുപനാണ്, സർവ്വ സ്വരൂപനാണ്, പ്രപഞ്ച സ്വരുപനാണ്, സർവ്വ മംഗള സ്വരൂപനാണ് ബ്രഹ്മ സ്വരൂപനാണ് വേദ സ്വരൂപനാണ് ചിൻ സ്വരുപ പ്രഭുവാണ്.

മഹാ പ്രവാഹമായി ഭഗവാന്റെ തിരു നാമങ്ങൾ ഒഴുകട്ടെ. ഈ ശാന്തി മന്ത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ ശുദ്ധമാക്കട്ടെ. ഭഗവൽ പാദങ്ങളിലെത്തും വരെ നമുക്ക് ജീവിക്കാം – നമോ വാസുദേവായ

ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ

Dear friends and devotees,

Bhakti is eternal.

The way to Mukti (Salvation/freedom)

Jeevanmukti (salvation/freedom from bondage of birth) is not attained after death. It is the one obtainable in life and while living. Throwing out of 'ego' only enable to attain this stage. Mukti is nothing but giving up of egoism like 'I, me and mine' and surrendering to Paramatma. If we want to see the 'Siva' within us, we should be pure within ourselves. The dirt should be washed off. We should clean the dirt covered the minds. Let me quote a small incident.

Once, a sculptor came to a stone trader. He found a big stone in front of the shop and enquired about it. The trader said that the stone is not of good quality and lying there for a long time, obstructing the way to the shop. Then the sculptor demanded the trader to give him the stone at a cheaper cost. The trader felt happy to get rid of the obstruction to the shop and gave away the stone to the sculptor free of cost without taking any amount. The sculptor happily arranged the stone rolled to his house.

After some days, the stone trader attended a religious function in the sculptor's house. There in a corner, he found a sculpture of Lord Krishna. The trader was very much fascinated to see the lively appearance with elegant "Murali Manohara Rupa" of Lord Krishna in the sculpture. The trader said "I have not seen such a beautiful Murthi of Lord so far. How this beautiful sculpture of Sri Krishna is made of! I am really thrilled. Where from you brought?" Commenting like this, he prostrated to Lord Krishna's sculpture. The sculptor replied "Sir, this is made out of the big stone which was laying waste in front of your shop and given to me free of cost. I did not do anything. Sri Krishna's figure is already available in the stone. There is some material other than Krishna in the stone. Keeping Krishna as it is, I had removed the other waste material. Finally Lord "Murali Mohana" remained.

There is divinity in us also. If we throw of the unwanted material, we will travel from divinity to Godliness. This is the route for MUKTHI.

With love and regards,

Dr B.G.Y. Sastry

BHAKTHI VALUES, RITUALS
JAYASREE MENON, BANGALORE

ഹരി ശ്രീ ഗണപതയേ നമ :

മഹൽ വാക്യങ്ങൾ :

ഋഗ്വേദത്തിൽ - "പ്രജ്ഞാനം ബ്രഹ്മ "

യജുർവേദത്തിൽ - "അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി "

സാമവേദത്തിൽ - "തത്വമസി "

അഥർവവേദത്തിൽ - "അയമാതമ ബ്രഹ്മ "

സദാചാര്യ മൂല്യങ്ങൾ : (വേദസൂക്തം)

സത്യം, ധൈര്യം, ഭൂതദയ, ജീവകാരുണ്യം, ദാനം, ക്ഷമ, ശീലം,
ശരീര ശുദ്ധി, ഹൃദയ ശുദ്ധി, ആത്മ സംയമനം,
വിദ്യാ പ്രേമം, സമുദായ സ്നേഹം, മാതാ-പിതാ-ഗുരു ബഹുമാനം, രാജ്യ സ്നേഹം,
ധർമ പ്രേമം, അന്യരുടെ സുഖ-ദുഖങ്ങൾ അറിയുന്ന സഹാനുഭൂതി, മനോ-
വാക്കുകളുടെ നിയന്ത്രണം, സഹിഷ്ണുത, സത്സംഗം, സഹവർത്തിത്വം, തപസ്സ്,
എന്നിവ.

നാല് നിത്യ പ്രാർത്ഥനകൾ :

- രാവിലെ ഉണരുമ്പോൾ - കരാഗ്രേ വസതേ ലക്ഷ്മി കര മദ്ധ്യേ സരസ്വതി ...
  കരമൂലെ തു ഗോവിന്ദ: പ്രഭാതെ കര ദർശനം
- പഠനതിന്നു മുന്പ് - സരസ്വതി നമസ്തുഭ്യം വരദേ കാമ രൂപിണി ...
  വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി .... സിദ്ധിർ ഭാവതുമേ സദാ
- ഭക്ഷണത്തിന്നു മുന്പ് - ബ്രഹ്മാർപ്പണം ബ്രഹ്മഹവി :
  ബ്രഹ്മഗൌ ബ്രഹ്മണാ ഹുതം ...
  ബ്രഹൈമെവതെന ഗന്തവ്യം ബ്രഹ്മകർമ സമാധിന
- ദീപം കാണുമ്പോൾ - ശുഭം കരോതി കല്യാണം ആരോഗ്യം ധന സമ്പദ :
  ശത്രു ബുദ്ധി വിനാശായ ദീപ ജ്യോതിർ നമോസ്തുതേ

നാല് ആശ്രമങ്ങൾ
ബ്രഹ്മചര്യം, ഗൃഹസ്ഥം, വാനപ്രസ്ഥം, സന്യാസം

നാല് വേദങ്ങൾ
ഋഗ്വേദം, യജ്ജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവവേദം (ആയുർവേദം, ധനർവേദം, ഗാന്ധർവവേദം, അർത്ഥ ശാസ്ത്രം ഇവയെ ഉപവേദങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു)
വേദാംഗങ്ങൾ (ഷഡ് അംഗങ്ങൾ) - ശിക്ഷ, കല്പം,
വ്യാകരണം, നിരുക്തം, ജ്യോതിഷം, ചന്ദസ്സ്.
പത്ത് ഉപനിഷത്തുക്കൾ (ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ) - ഈശ, കേന, കാതാ,
പ്രശ്ന, മുൺധക, മാന്ധൂക്യ, തൈത്തിരീയ, എതരെയ, ചന്ടോഗ്യ, ബ്രുഹദാരണിയ.

പഞ്ചാക്ഷരി: ഓം നമ: ശിവായ
പഞ്ചഗവ്യം : പാൽ, ത്യ്, നെയ്യ്, ഗോമൂത്രം, ചാണകം
പഞ്ചാമൃത് : പഴം, ശർക്കര, തേന്, മുണ്ടിരിങ്ങ, നെയ്യ്
പഞ്ഞതന്മാത്രകൾ : ഗന്ധം, രസം, രൂപം, സ്പർശം, ശ്രവണം
പഞ്ചഭ്രതങ്ങൾ: ഭ്രമി, ജലം, അഗ്നി, വായു, ആകാശം
പഞ്ചഭ്രത അധിദേവതകൾ - ഭ്രമി, ബ്രഹ്മാവ്, ജലം-വിഷ്ണു, അഗ്നി, രുര്ദ്രന്, വായു-സദാശിവന്, ആകാശം-ഈശ്വരന്

അന്തകരണ അധിദേവതകൾ - മനസ്സ്, - ചന്ദ്രന്, ബുദ്ധി-ബ്രുഹസ്പതി, അഹങ്ഗാരം-രുദ്രന്, ചിത്തം - ക്ഷേത്രത്തന്
ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അധിദേവതകൾ - നേത്രം, ആദിത്യന്, ശ്രോത്രം - ദിക്കുകൾ, ത്വക് - വായു, രസന - വരുണന്, ഘ്രാനെന്ദ്രിയം - അശ്വിനി ദേവതകൾ, വാഗീന്ദ്രിയം - അഗ്നി, പാണി, ഇന്ദ്രന്, പാദം - വിഷ്ണു, വായു, മൃത്യു ദേവന്, ഉപസ്ഥലം - പ്രജാപതി

പന്ജമഹാ യജ്ത്യങ്ങൾ - ബ്രഹ്മ യജ്ത്യം, ദേവ യജ്ത്യം, പിതൃ യജ്ത്യം, നൃയജ്ത്യം, ഭ്രത യജ്ത്യം
പഞ്ചായതന പൂജ : ഗണപതി, സൂര്യന്, ദേവി, വിഷ്ണു (സൂര്യ ധാമം ഗണപതിക്കും, കൈലാസം ശിവനും, മണി
ദ്വീപ് ദേവിക്കും വൈകുണ്ഡം വിഷ്ണുവിന്നും ഉള്ള ദിവ്യ ധാമങ്ങൾ ആകുന്നു.)
പന്ജ ലോഹങ്ങൾ : സ്വർണം, വെള്ളി, ചെമ്പ്,ഇരുമ്പ്, വെളുത്തീയം
അഞ്ച് ട്ജ്ഞാനെന്ദ്രിയങ്ങൾ : നാക്ക്, മൂക്ക്, ത്വക്ക്, ചെവി, കണ്ണ്
അഞ്ച് കർമ്മെന്ദ്രിയങ്ങൾ : പാണി, പാദം, വാക്ക്, വായു, ഉപസ്ഥം

MOHAMUDHGARA-BAJAGOVINDAM OF SANKARA

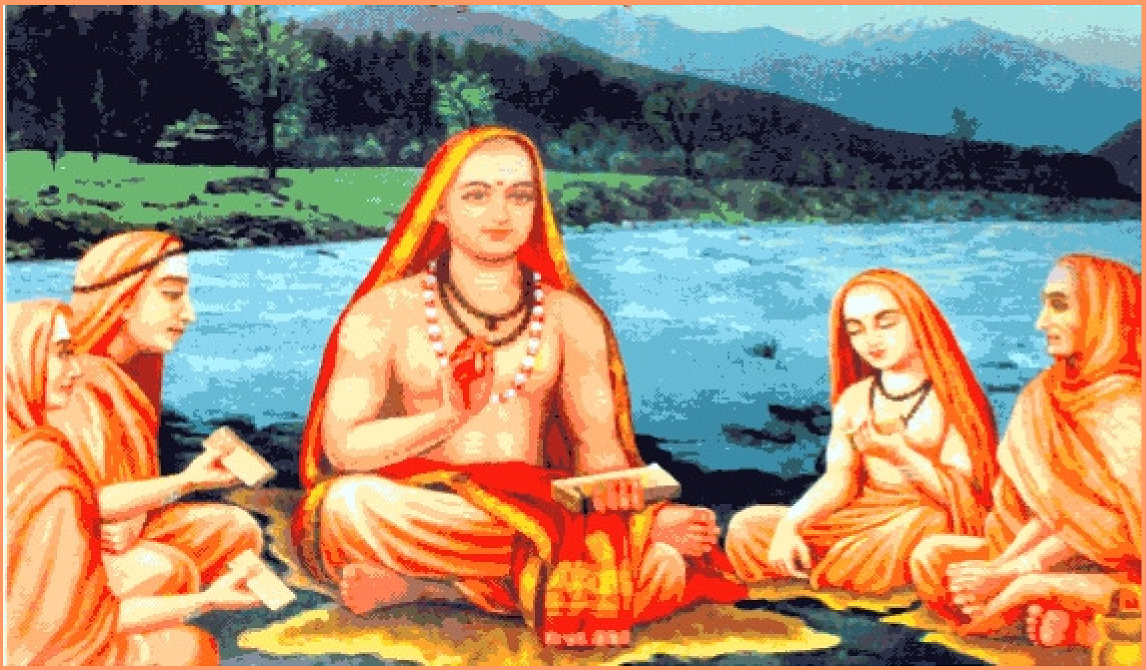

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

kasthvam ko aham kutha aayaathaH

kaa me jananaee ko me thaathaH

ithi paribhaavaya sarvam asaaram

viSvam thyakthvaa svapnavichaaram

who are you and who am I? Who is my mother and who is my father? Thus consider all as without meaning and give up this world which is like a dream.

The concept of 'you' and 'I ' are related to the body only. The Self, the real 'I' in all is the same. This truth is expressed in the Upanishad as vaachaarmbhaNam vikaaraH naamaDheyam mrtthikethyeva sathyam.(Chand.6), meaning, the differences of all things made of clay is only in the name and form and the clay alone is real. The differences like 'you' and 'me' are due to karma which causes embodiment and when the karma is destroyed by the knowledge of Brahman, all the differences vanish because the knowledge expands to its utmost state which is described by the Lord in the Gita as samadharsana. '**Vidhyaavinaya sampanne braahmaNe gavi hasthini Suni chaiva Svapaake cha pandithah samadharSinah**.' The wise see a learned Brahmin who is humble, a cow, an elephant, a dog and a dog-eater equally, because the difference is only external and the Self is the same in all.

Similarly the identity of mother and father is related to one janma only. (refer to the commentary on '**kaathe kaanthaa kasthe puthraH**) Sankara asks one to ponder about who are the parents and what were they in their past life. To have attachment to someone and to have aversion towards some one in this life is meaningless, **sarvam asaaram**, and proceeds from the identification with the physical body. All beings sentient and insentient came from one Supreme reality and the real 'I' is the self which is the same as the real 'you,' 'he,' 'she,;' and 'it.'

In Thiruvaimozi Nammazvar says,

nAm avan ivan uvan avaL ivaL uvaL evaL

nAm avar ivar uvar adhu idhu udhu edhu

veemavai ivai uvai avai nalantheengavai

AmavaiyAya vaiyAy ninra avarE

nAm refers to first and second person and the rest denotes third person. All these are nothing but Brahman is meant by ***Ay ninra avarE***.

The Upanishad says,

'sarvam khalu brahma thajjalAn ithi SAntha upaseetha.'(Chan.3.14.1) the meaning of the upanishadhic declaration is this: All this is Brahman. He, **thath,** protects**. an,** creates, **ja** and **la** annihilates and protects all (thajjalAn). This truth should be meditated upon with a calm mind.

The above implication is what is meant by this sloka here.

Sankara continues the same idea in the next two slokas.

thvayi mayi sarvam eko vishnuH

vyrTham kupyasi mayi asahishNuH

sarvasmin api parayaa aathmaanam

sarvathra uthsrja bhedha ajaanam

The Lord Govindha is in you and in me. Then Why do you get angry with me with intolerance? Seeing yourself in others give up the concept of difference, born out of ignorance everywhere.

sathrou mithre puthre banDhaou

maa kuru yathnam vigraha sanDhaou

bhava sama chitthaH sarvathrathvam

vaanChasi achiraath yadhi vishnuthvam

Do not try to unite or separate from anyone , may he be an enemy, a friend, a son or a relative. Maintain equanimity with all, if you wish to attain the Supreme abode.

Both friendship and enmity create bondage. Hence one should have equanimity by engaging the mind in the Supreme with the knowledge that the one Supreme Self is in all. This is the way to attain vihsnuthvam , meaning immortality.

Is this possible, one may wonder, except in the case of realized souls like Sankara and to make this possible only Sankara gives the advice baja govindham. One has to remember that the same Lord who is in us, is in all. Hence when you hate someone you direct the hatred towards the Lord within him. Even if you say that you are not hating him but only his actions, you should remember that the same applies to you also as no one is perfect. Instead of thinking of others and their faults and defects, think of Govinda which alone will help you eventually ad the other will drive you again and again into samsara only.

Geeta Dhyanam

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

Sarvaan-eendriya karmaani praana-karmaani chaapare;

***Aatma-samyama-yogaagnau juhwati jnaanadeepite.* || 4.27 ||**

Others again sacrifice all the functions of the senses and those of the breath (vital energy or Prana) in the fire of the Yoga of self-restraint kindled by knowledge.

The main theme of these couple of slokas is of self-surrender; surendering to the Lord whatever is closest to our very being. In this verse Krishna continues to give examples to Arjuna how all our actions can be done in a spirit of yajna. Here Krishna talks about the devotees who engage in dedicating all senses and all actions to the Lord in a spirit of surrender born of the knowledge that all is Bhagwan.

At the very root of our attachments are our senses- our sense of smell rushes to catch the fragrance of a beautiful flower or is immediately attracted to the perfume by a person. Our sense of taste compels us to eat, even when we know that last mouthful probbaly filled our stomachs. Our eyes rove over anything beautiful, whether we rightfully own it or not. So controlling the senses has been prescribed as a fundamental need if one is to strive for oneness with Bhagwan. Knowing this, the wise devotees surrender the very senses to Bhagwan. Because in reality, we only have ourselves that we can rightfully surrender- not the wealth we earned, because without Bhagwan's help we could not have earned it. Not our intellect or our talents because without Bhagwan we would not have any of these. We are - because of the Lord; and so the only thing we can surrender is ourselves. And because our senses our are main connection with this world, the wise devotees engage in dedicating their senses to the Lord through various Yogas.

Dravya-yajnaas tapo-yajnaa yoga-yajnaastathaapare;

***Swaadhyaayajnaana yajnaashcha yatayah samshitavrataah.* || 4.28 ||**

Some again offer wealth, austerity and Yoga as sacrifice, while the ascetics of self-restraint and rigid vows offer study of scriptures and knowledge as sacrifice.

Apaane juhwati praanam praane'paanam tathaa'pare;

***Praanaapaana gatee ruddhwaa praanaayaam-aparaayanaah.* || 4.29 ||**

Others offer as sacrifice the outgoing breath in the incoming, and the incoming in the

outgoing, restraining the courses of the outgoing and the incoming breaths, solely absorbed in the restraint of the breath.

All the yajnas mentioned here are those performed in a sincere spirit of self-surrender. The sadhak doesn't cherish any desire for any returns through his actions. Most altruistic actions can also be motivated by our egos. Sometimes it pleases our egos that we are able to do it;sometimes it establishes our 'power' over someone else. A true seeker however does all actions for the sake of Bhagwan alone – because love for Bhagwan is unquestioning and undemanding. There are no conditions – you do this for me and I will do this for you. The attitude is, I will do this for my Lord, because I love Him.

Swami Chinmayananda explains that 'wealth' does not merely imply material wealth but includes everything that we possess – serving and sharing through every means available to us, whether physically, mentally or emotionally with a sincere attitude with all actions dedicated to God is known as Dravya-yajna.

Tapo-yajna includes all those activities undertaken to discipline oneself and to inculcate some sense-control in oneself. As Swamiji reminds us, Bhagwan does not need any of our self-denials to be pleased with us, but such actions are of aid in our sadhana and serve to make us stronger in our spiritual path.

Yoga-yajna in this context includes our efforts to become one with God, to strive through sadhana to evolve into beings with higher standards of living. Upaasana or devotional worship of Bhagwan performed without the desire for any gains is the basic method in this type of yajna.

Swaadhyaay yajnaa is the daily study of scriptures, accompanied by introspection or an examination of our own selves in a quiet mood. Even mahatmas who are realized souls spend some time in Swadhyay yajnaa because for them this is a way to revel in bliss.

(to be continued..)

"True and sincere surrender unto the Lord is the essence of Bhakti (God-love). 'I am Thine, All is Thine. Thy Will be done, my Lord' – This is the best Sharanaagathi Mantra or prayer of self-surrender. Seek His will. Do His will. Surrender to His will. You will become one with the Cosmic Will." ...Swami Sivananda.

Srimad Bhagavad-Gita – Shri Rajneesh Geeta Darshan, Chapter IV.

Srimad Bhagavad-Gita – Swami Chinmayananda, Chapter IV.

For excellent resources on the Geeta, visit

http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/

http://www.bhagavad-gita.org/

http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html

http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

|| Hari Om ||

Gurusmarana

This is part six of the paper presented by Udayabhanu Panickar at California KHNA convention on July 11, 2009)

Copyright © Udayabhanu Panickar

It is a fashion with the intellectuals, both cultural and political; of bhAratham to speck and write in contempt of our spirituality. Personally I do sympathies with them. But when they begin to declare we would benefit ourselves socially and nationally by running away from it, I sympathize even more at the ignorance of the so-called intellectuals.

At the present rate of moral, ethical, and cultural degradation in our Spirituality, soon the state of our culture may be at a very dangerous stage, if not already. There are a good number of organizations trying to reinvigorate and reestablish the glory of it. However there seems to lack an organized effort to educate the masses at the very grass route level. This in effect is thinning our numbers. I am not overlooking the efforts by some organization on this subject. However the majority of them are in actuality commercial establishments run more for financial gains than spiritual. They are mostly oriented towards superficial spiritual activities. Few organizations which are oriented towards educating the community about our spirituality are rendering a humongous service in the direction of educating the community.

Even with the great services rendered by these organizations, the sate of our spiritual life and state of affaires of our spiritual institutions and the community as a whole is in a very bad shape. Evangelization is dwindling our unity, strength and number. The incomes from our Temples are on the increase. However the return to public is not reciprocated. The disunity of our people is the creation of the lack of proper understanding of our spirituality by the large majority of the members of our community.

The guiding light, the spiritual energy and the wisdom for the most resources full group of people came from a very great spiritual master of recent time. In conclusion of this presentation, let me quote from a speech of that Great Spiritual Master of the recent past.

"And yet the above is a realistic picture of the sad condition and plight into which the Hindu people as a nation have allowed themselves to fall. This is the tragic picture of the great Hindu disaster in present-day India.

But Hinduism is not this external show that we have learned to parade about in our daily life. Hinduism is a science of perfection. There is in it an answer to every individual, social, national, or international problem. But unfortunately the religion,

which we have come to follow blindly, is not the grand true Hinduism. It is only the treacherous scheme thrust upon us sometime in the past by the selfish, arrogant; power mad priest caste whose intention was to make us slaves of their plans and our own passions. The present day Hindu ignoramuses prove the tragic success of these religious saboteurs. With their guidance we overlook the fundamental tenets in sacred scriptures that are the very backbone of Hinduism. True Hinduism is the Sanatana Dharma [Eternal Truth] of the Upanishads.

The Upanishads declare in unmistakable terms that in reality, man-at the peak of his achievement- is God himself. He is advised to live his day to day experiences in life in such a systematic and scientific way that, hour by hour, consciously cleansing himself of all the encrustation of imperfections that have gathered to conceal the beauty and divinity of the true eternal personality in him. The methods by which an individual can consciously purify and evolve by his self-effort to regain the status of his True Nature are the content of Hinduism. Hinduism in its vast amphitheater has preserved and worshiped, under the camouflage of the heavy descriptions contained in the Puranas, shastras [scriptures], and their commentaries of thousand different interpretations. This overgrowth has so effectively come to conceal that real beauty and grandeur of the tiny Temple of Truth that today the college-educated illiterates, in their ignorance of the language and style of the ancient Sanskrit writers, miss the Temple amidst its own festoons!

To inquire into the very textbooks of our religion with a view to knowing what Hinduism has to teach and how its message can be used to serve us as we face the problems of our daily life is the aim of the One Hundred Day's Upanishad Jnana Yagna, which is now proposed to commence on December 31, 1951, here in Poona.

Religion becomes dead and ineffectual if the seekers are not ready to live its ideals. For that matter is there any philosophy-political, social, or cultural-which can take us to its promised land of success, without our following its principles in our day-to-day living?

However great our culture might have been in the past, that dead glory, reported in the pages of history books, is not going to help us in our present trails. If the barbarous cavemen of the unexplored jungles want to become as civilized as the men of modern nations, they cannot achieve this total revolution through mere discourses, or even through an exhaustive study of the literature describing the ways of modern civilized nations. They will have to know and then live the civilized values of life. A mere knowledge of it will not help them. They can claim the blessing of their knowledge only if they are ready to live what they know. In order to live as civilized men, they will have to renounce completely their ways of uncivilized thinking and acting.

In fact without renunciation no progress is ever possible. We must renounce the thrills

of our childhood games in order to grow to be young men of noble actions. Again, unless we renounce our youthful spirit, we cannot come to the reverence of old age.

Unless we are ready to renounce the low animal values of material life and replace them with the noble values of the truly religious life, we cannot hope to gain the blessings of religion. A study of a cookbook, however thorough it might be will not satisfy our hunger. No matter how long we may meditate upon and repeat the name of a medicine, we cannot get the cure we need until we actually take the medicine. Similarly, the blessings of religion can be ours only when we are ready to live the recommended values. To condemn unpracticed religion is as meaningless as those cavemen sitting around their open fire and querulously decrying advanced civilization.

During these one hundred days of the Upanishad Jnana Yagna, we shall be trying to discover the eternal happiness and bliss that is the succulent essence of all true religions. In the light of the principle of Truth declared in the Upanishads, we shall be trying to get at the scientific significance of the various practices that are considered part of our religion. In a spirit of communal living for these one hundred days we shall come to discover the Science of Perfection, the true essence of Hinduism.

Let us know what Hinduism is! Let us take an honest oath for ourselves, not only for our own sake, but for the sake of the entire world: That we shall, when once we are convinced of the validity of the Eternal Truth, try honestly to live as consistently as possible the values advocated by this ancient and sacred religion.

Let us be Hindus, and thus build up a true Hindustan [home of the Hindu] people with thousands of Shankara, hundreds of Buddhas, and dozens of Vivekanandas!"

This speech was the very first one He made as a Swamiji on December 23, 1951. Even after 58 years of hard work all over the world by Him, His organization and few other similar Masters and organizations, the state of affaires is not much different from 1951.

So, as HE said on December 23, 1951, let us re build our spiritual life based on that good old sanAthana dhaRMam with hundreds of Adi ShankarAchAryar, Shree nArAyaNa Guru Devans, Nataraja Gurus, Yathis, and ChinmayAnanda Swamis.

നെയ്ത്തിരി

(നാരായണീയത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷ)

18 : വേനൻ , പൃഥു (നതോന്നത)

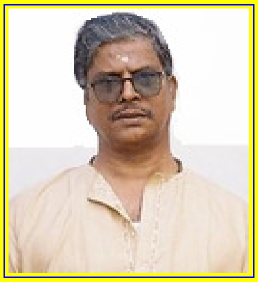

ബാലേന്ദു
VAISHNAVI #49, Vivekanada Street
Udayanagar, Dooravaninagar (PO), Bangalore - 560 016
Phone - 080 28530048, 41260122, 28533785, 09448367896
e-mail kavibalendu@gmail.com

1
ധ്രുവകുലം തന്നിലേറെ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നുള്ളോ-
രവനീപതിക്കു പുത്രൻ പിറന്നു വേനന്;
അവഗുണമവനുള്ളതസഹ്യമായംഗരാജൻ
ഭവൽപദമാശ്രയിച്ചു വനം ഗമിച്ചാന്.
2
പാപിയേറ്റമെന്നാലതിശക്തനായ വേനൻ തന്നെ
ഭൂപനാക്കി തൽപ്രജകൾ വാഴിച്ചു പക്ഷേ
നിജബലമഖിലർക്കുമറിയിച്ചു ഭവൽപ്രിയ-
യജനാദി നിരോധിച്ചു ജഗത്തിലാകെ.
3
ഒത്തു ചേർന്നു താപസന്മാരവനോടു ഹിതമോതാൻ
എത്തിയപ്പോളവൻ മത്തനായി ഗർജ്ജിച്ചാന്,
ഉലകത്തിന്നൊരു നാഥൻ ഞനൊഴിഞ്ഞ്? തുടർന്നവൻ
ശലഭം പോലായി മുനീകോപവഹ്നിയിൽ.
4
രാജമൃത്യുമൂലം പാരം രാജ്യമാകെപ്പരന്നീടും
വ്യാജവൃത്തി ഭയന്നിട്ടു മാമുനിവൃന്ദം
കേടുകൂടാതമ്മ വച്ചു കാത്തുപോന്ന വേനദേഹം
പാടുപെട്ടു കടഞ്ഞുപോലംഗമോരോന്നായ്.
ഊരു കടഞ്ഞവന്നെഴും കാടത്തങ്ങളകറ്റിനാർ
കരമതിൽ നിന്നും ഭവാനവതരിച്ചു.
5
പൃഥുലപരാക്രമിയാമെന്നു മുനിപ്രവചനം
അഥ കേട്ടു വന്ദിവൃന്ദം പുകഴ്ത്തുമാറായ്;
പൃഥുവെന്നു വിഖ്യാതനാം പാർത്ഥിവനായവിടുന്നു;
പൃഥ്വി വേനപീഡനത്താൽ മറച്ച വിത്തം
തിരയാൻ പരാക്രമത്താൽ വില്ലുകൊണ്ടു വേണ്ടുംവണ്ണം
നിരപ്പാക്കിയുഴുതിട്ടു ധരണിയാകെ.
6
സുരാസുരനരവർഗ്ഗമഖിലരും നിജവം◌ം/ക്ര
വരന്മാരെ കിടാങ്ങളായൊരുക്കി വേഗാൽ
ധരതന്നെക്കറന്നീടാനൊരുങ്ങി,യസ്സുരഭിപോൽ
ധരണിയുമഖിലർക്കുമഭീഷ്ടമേകി.
7
അതുകഴിഞ്ഞവിടുന്നു ഭവാനെത്താൻ ഭജിക്കവേ
ശതം മഖം പൂർണ്ണമാകുമെന്നു വന്നപ്പോൾ
ശതമഖൻ സഹിയാഞ്ഞു നീചഭാവമണിഞ്ഞുടൻ
ചതിക്കുവാൻ നോക്കിയശ്വമേധശാലയിൽ
കുതിരയെക്കവരുവാൻ ശ്രമിക്കവേയവിടുത്തെ
സുതനോടു സംഗരത്തിൽ പരാജിതനായ്.
8
പലമട്ടുമിതുപോലെ ഹയമേധം മുടക്കുവാൻ
ഛലം കാട്ടി മുതിർന്നൊരു ശതമഖനെ
കുപിതരായ് യാഗാഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കാൻ മാമുനിമാർ
മുതിർന്നതു നിരോധിച്ചു വിരിഞ്ചദേവന്.
സമാപിച്ചു മഖം; പിന്നെയവിടുന്നാം പൃഥു താനും
രമാപതിസ്വരൂപത്തിൽ സ്വയം ദർശിച്ചു.
9
വരമായി നേടിയൊരു ദൃഢഭക്തിരസവുമായ്
ഒരുദിനം ഗംഗാതീരേ ഭവാൻ വാഴുമ്പോൾ
സമ്മുഖരാം മുനിമാർക്കു ഹിതമാകുമുപദേശം
ധർമ്മതത്വമരുളുമ്പോളവർക്കിടയിൽ
സനകാദിമുനിമാരാം മഹനീയചതുഷ്കത്തെ
തനിക്കഭിമുഖമായിത്തിരിച്ചറിഞ്ഞു.
10
വിജ്ഞരാകുമവരുടെയുപദേശം ചെവിക്കൊണ്ടു
വിജ്ഞനായിത്തപോവനവാസിയായ്പിന്നെ
പദം നിജം പ്രാപിച്ചൊരു പൃഥുവാകും ഭഗവാനേ,
ഗദമെല്ലാമൊഴിക്കണേ ഗുരുപുരേശാ.

ശ്രീ നാരായണീയം മൂലം

ദശകം 18

മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി

1
ജാതസ്യ ധ്രുവകുല ഏവ തുംഗകീർത്തേ-
രംഗസ്യ വ്യജനി സുതഃ സ വേനനാമാ
തദ്ദോഷവ്യഥിതമതിഃ സ രാജവര്യ-
സ്ത്വത്പാദേ വിഹിതമനാ വനം ഗതോഭൂത്
2
പാപോപി ക്ഷിതിതലപാലനായ വേനഃ
പൗരാദ്യൈരുപനിഹിതഃ കഠോരവീര്യഃ
സർവേഭ്യോ നിജബലമേവ സംപ്രശംസൻ
ഭൂചക്രേ തവ യജനാന്യയം ന്യരൗത്സീത്
3
സമ്പ്രാപ്തേ ഹിതകഥനായ താപസൗഘേ
മത്തോന്യോ ഭുവനപതിർന കശ്ചനേതി
ത്വന്നിന്ദാവചനപരോ മുനീശ്വരൈസ്തൈഃ
ശാപാഗ്നൗ ശലഭദശാമനായി വേനഃ
4
തന്നാശാത്ഖലജനഭീരുകൈർമുനീന്ദ്രൈ-
സ്തന്മാത്രാ ചിരപരിരക്ഷിതേ തദംഗേ
ത്യക്താഘേ പരിമഥിതാദഥോരുദണ്ഡാത്
ദോർദണ്ഡേ പരിമഥിതേ ത്വമാവിരാസീഃ
5
വിഖ്യാതഃ പൃഥുരിതി താപസോപദിഷ്ടൈഃ
സൂതാദ്യൈഃ പരിണുതഭാവിഭൂരിവീര്യഃ
വേനാർത്ത്യാ കബളിതസമ്പദം ധരിത്രീം-
ആക്രാന്താം നിജധനുഷാ സമാമകാർഷീഃ
6
ഭൂയസ്താം നിജകുലമുഖ്യവത്സയുക്തൈർ
ദേവാദ്യൈഃ സമുചിതചാരുഭാജനേഷു
അന്നാദീന്യഭിലഷിതാനിതാനി താനി
സ്വച്ഛന്ദം സുരഭിതനൂമദൂദുഹസ്ത്വം
7
ആത്മാനം യജതി മഖൈസ്ത്വയി ത്രിധാമ-
ന്നാരബ്ധേ ശതതമവാജിമേധയാഗേ
സ്പർദ്ധാലുഃ ശതമഖ ഏത്യ നീചവേഷോ
ഹൃത്വാശ്വം തവ തനയാത് പരാജിതോഭൂത്
8
ദേവേന്ദ്രം മുഹുരിതി വാജിനം ഹരന്തം
വഹ്നൗ തം മുനിവരമണ്ഡലേ ജുഹൂഷൗ
രുന്ധാനേ കമലഭവേ ക്രതോഃ സമാപ്തൗ
സാക്ഷാത്ത്വം മധുരിപുമൈക്ഷഥാഃ സ്വയം സ്വം
9
തദ്ദത്തം വരമുപലഭ്യ ഭക്തിമേകാം
ഗംഗാന്തേ വിഹിതപദഃ കദാപി ദേവ
സത്രസ്ഥം മുനിനിവഹം ഹിതാനി ശംസ-
ന്നൈക്ഷിഷ്ഠാഃ സനകമുഖാൻ മുനീൻ പുരസ്താത്
10
വിജ്ഞാനം സനകമുഖോദിതം ദധാനഃ
സ്വാത്മാനം സ്വയമഗമോ വനാന്തസേവീ
തത്താദൃക്പൃഥുവപുരീശ സത്വരം മേ
രോഗൗഘം പ്രശമയ വാതഗേഹവാസിൻ

TWIN or “Two in ONE” Sayana Pradakshinam

V.V.Subramanian, C2-97,Janak Puri,New Delhi-110058

Have you heard or seen two persons embracing one another and doing Sayana Pradakshinam as a single body?

I heard it in a Bhagavata Saptaha by Prof.Vasudevan Pothi.The incident is about a hundred years old and in Guruvayur Temple.

Chinnakutty Sastrigal and Ottur Unni Namboothiripad were great devotees of Bhagavan and Bhagavatam.They used to meet and discuss frequently in Guruvayurappan temple.Topics were invariably Bhagavan and Bhagavatam.Once they were reciting before the lord the Rasa Panchadhyayi.When they came to the sloka describing the disappearance of the lord from the midst of the gopies in the forest at ghorarupa night both of them being in the tan mayi bhava became very much agitated out of pity for the girls.Facing "hanta bhagyam jananam"both scolded the Lord vehemently -using very strong words like great cruelty,unkindness.After letting off the steam,they continued the parayanam of Gopika Geetam etc and came to the reappearance of the Lord as manmatha manmatha and His telling the girls that he had not gone anywhere else and was only wanting to refine them by ridding of their pride and making them more fit for Ras Leela.This immediately brought a change of mood and both bhaktas became remorseful and apologetic to the Lord for unwarrented use of harsh words earlier.They discussed their hateful behaviour and decided that they should do prayasthittam.As the papa of scolding the Lord was committed jointly,atonement should also be joint.Sayana Pradakshinam was decided upon.They tightly embraced one another to form a single body and did Sayana Pradakshinam!
The Lord must have been greatly pleasaed as well as amused.

Loka Samastha Sukhno Bhavanthu.

Om Namo Narayanaya:

A BATTLE OF WITS BETWEEN SREE KRISHNA AND A GOPI!

G.Sankaran/Parvathi Sankaran

In Sree Krishna Karnaamrutam (literally: Sree Krishna: Nectar to the ears), composed by Bilwamangal (also known as Leelasuka), there is a very engaging dialogue between Krishna and a Gopi which is a delightful battle of wits. This is contained in sloka 105 in the 3rd. section of the work. There is a skillful play on words making use of *double entendre* (a word or a phrase having two meanings) in which the Gopi emerges the winner! Given below is the sloka and its meaning in English for the enjoyment of those amongst us who had not had the pleasure of reading this passage earlier (We had not known about it earlier.)

angulyaa ka: kavaatam praharati- Who is knocking at the door with fingers?

kutile maadhava: kim vasanto- O cunning girl! It's Maadhava. Oh, is it spring?

no chakree kim kulaalo na hi- No, it's the wheel (chakra) holder. Then, is it the potter? No, no.

dharaNidhara: kim dvijihva: phaneendra:- It''s the One who supports the Earth. Then, is it the two-tongued chief of serpents?

naaham dharaahimardee kimasi-No, I am the one who subdued the serpent who lived in the river.

khagapatirno hari: kim kapeendra-Is it, then, the chief of birds (the eagle)? No, it's Hari. Is it, then, a monkey?

ithevam gopakanyaa prativachana-jita: paatu vaschakarapaaNi: May Chakrapaani (Krishna), who was thus defeated in the exchange by the Gopi, protect you!

Note: For a fuller appreciation of the above exchange, the two meanings of the words in question are given below:

Maadhava---- 1. Maadhava (Consort of Maa-Lakshmi-Krishna) 2. The spring season.

Chakri-------- 1. One who wields the wheel-Sudarsana Chakra-(Vishnu) 2. A potter.

Dharaneedhara-- 1. One who supports the earth; an epithet of Vishnu and 2.of Sesha.

Dhaarahimardi—1 One who subdued (the serpent) who inhabited the river (Kaalindi): Krishna. 2. The enemy of the serpent : Eagle.

Hari---------------1. Hari: Krishna. 2. A monkey.

The right Guru.

MPR NAIR

Who is the right Guru? What is a Guru for? Is a Guru compulsory? When does one seek a Guru? How to get a Guru? How to identify the right Guru? What can we do until we get the right Guru?

At the outset, these questions baffled me very much and I think there would be many like me. By Guru, I mean 'Atmeeya Guru' or a Spiritual Master. In the present day world, we could see around us different types of people,: some of them handling politics without principles, some amassing wealth without work, some hunting after pleasures without conscience, some others earning knowledge without character, yet others engaged in commerce without morality, a few handling science without humanity, and a few others worshiping God without any sacrifice I think it is all mainly because of the absence of a right Guru for them for proper guidance. It is equally true that it is very hard to find the right Guru, because the fake Gurus are proliferating themselves almost every day. However, let us try to explore various avenues to find out the qualities of a Sat- Guru (The best Spiritual Master) and wait patiently to meet him, if it is so ordained.

Who is a Guru?

Guru is a Sanskrit word, literally meaning a teacher. Scholars say:

"Gukaraschandhakarasthu, rukarasthannirodhakrit;

Andhakaravinasitwad, gururithyabhidheeyate"... That is:

'Gu' means 'andhakara'or darkness, symbolizing ignorance and 'Ru' means, 'nirodha' or destruction of that darkness; Guru removes the darkness of ignorance and hence he is called Guru. Guru is like a lamp burning in full effulgence.

A Guru is also supposed to be a great Aacharya. An Aaacharya is :

"aachinothihi: sastrani, aachare stapayityapi;

Swayamacharate tasmad, aacharyathyabhidheeyate", means:

He who knows the meaning of Sastras or Science, establishes them with the help of rituals and he himself adapts them as such in his life, for the service of the entire humanity and to the inhabitants of the world, at large, is called an Aacharya.

The Scriptures say that a man in whom we find manifestations of qualities, belonging to God, such as purity, sublimity, nobility, loftiness of conduct, character, nature, thought, feeling, and action, can be said to be a Guru in Vedic parlance. He is considered as 'Prathyaksha Devata' or visible God. God reveals Himself through Guru. He is a self-realized Soul. Saint Adi Sankara, Saint Ramanuja, Madhavacharya, Sree Ramakrishna Paramahamsa, Sree Ramana Maharshi etc. are some typical examples.

What is a Guru for? Is a Guru Compulsory?

We need a teacher to learn something in a better and proper manner. For instance to learn

mathematics well, we need a teacher. Why then we do not have a teacher for learning Yoga and Meditation, which help us develop mentally, physically and spiritually, aswell. Why do students go to Universities for specialized studies when they can study at home? It is to get expert teaching in proper perspective in those subjects. As every rule admits exceptions, a Guru need not be a high scholar for example, Sree Ramakrishna Paramahamsa and Sree Ramana Maharshi, became Mahatmas without passing through any academic courses.

When does one seek a Guru?

God is in every body, but to know his sublime presence within, we have to keep open our inner eyes. It is here that a Spiritual Guru is inevitable with his immeasurable help. A Guru really is the path to God. He encourages the seeker and inspires him. If you have supreme devotion to God, and the same kind of devotion to your Guru, then the essence and subtle truths of Scriptures are revealed to you in due course. When you become extremely advanced, you need no help from anybody else to realize the presence of God. The only thing is that the time taken for this may vary from person to person, depending on his persistence, perseverance, providence, and dedication to attain Guru kripa or mercy of his Guru.

Who is the right Guru?

The most important thing a Spiritual Master does for us is to make us consciously aware of something vast and infinite within ourselves, which is nothing other than God himself. Only a Sat-Guru can do this for us.

“na twaham kamaye rajyam, na swargam na punarbhavam;
kamaye d:ukha taptanam, praninam aarti nasanam” means:

He doesn’t crave for kingdom, or heaven, or rebirth; all he craves for is only the removal of the sufferings of people. We will enjoy ‘Brhmanandam’, a kind of ecstasy of extreme bliss, when we remember the real Guru, for he is our ‘Atma Swaroopa’ or the same form as our soul, and ‘Jnana Moorthy’, or the embodiment of ultimate knowledge. Guru facilitates our inner spiritual urge and progress. He is our private tutor in Spiritual Life. He teaches us what we need to know and help our soul to evolve to the next level. He can inspire us and increase our aspirations so that we can begin to realize the highest and noble things of divine nature. We can attain God’s grace by efforts through a real Guru. He is invested in his Sishya or Student. Our visit to Guru brings transformation in us and unless and until you become a ‘Jnani’, or one with applied and ultimate knowledge, you cannot recognize a Jnani, in full. One devoid of ‘Jnana’, cannot possess divinity. The higher the soul evolves, the more spiritual the understanding becomes until perfect rapport with the Divine Spirit is attained. This is atonement, which makes a man perfect. The fact is that if you have true and full faith in your Sat-Guru, he can even change your fate.

How to get and recognize a Guru?

A real Guru may not be so smooth to you. At first you may feel disturbed in mind before him. But, something will attract you towards him and you will wish to be with him. Sometimes, he may not be so friendly to you in words and deeds. The practice is that you don’t look for a Guru. When you suffer from the pain of ignorance and when your mind earnestly and sincerely urges for a Spiritual Master, he will come to you, or you will be called to him. Some people believe that it is ‘poorva-janma punyas’ or good deeds transmitted from your

past life that bring a Guru into your present life. Majority seems to support the former view. Sometimes you will try to move away from him, but you cannot. There will be something in you that will keep you closer to him like a magnet; the less ego, the more attraction. The dignity of the presence of a Guru, makes us to offer it to him freely and without any inhibition. A Sat-Guru's life will be his message and he leads by example. He is often to us like a mother.

What can we do until we get the right Guru?

Here comes the Bhagavatha Dharma or the principles for doing the righteous things in our life, for our help.

Srimad Bhagavatam lays down:

" Narayana, Akhila Guro Namasthe", meaning,

Oh! Lord Narayana, you are the Akhila Guru or the Guru of all Gurus, and we bow to you.

All the other Gurus only come under you. But, we cannot see the Lord in person to ask a boon, or any blessings or guidance. But the Lord also protects Bhagavata Dharma, which shows the path to God, for even to the down-trodden and to all sinners of the world, aswell. Vaideeka Dharma (Rituals) is very strict in its discipline. It earmarks hell, as the punishment for people who do not follow the Scriptures in the way in which they are prescribed. . In Srimad Bhagavatham, the Lord says that it is only pardonable if mistakes creep in unknowingly while reading it. The Lord is so merciful. Srimad Bhagavatham itself is supposed to be the Lord. We can find there in, answers to almost all our questions relating to our day to day affairs of life, provided we dig some deep. So, we can unequivocally accept Srimad Bhagavatham as our 'Akhila Guru', until we get a Guru in person, and let us wait for it hopefully with unconditional love to God, Almighty, through dedicated 'Narayana Seva.'

Jai Hind

Padaravindame Saranam, Guruvayoorappa Saranam

12th January, 2010

M. P. Radhakrishnan Nair, Email Id: nairradhakrishnan@hotmail.com

3410, Long Meadow Court,

Pearland, TX – 77584.

Phone No. 281 573 8087.

'Subham'

THE MAGIC OF KRISHNA'S MELODY

G.Sankaran/Parvathi Sankaran

Krishna was a connoisseur of music and a flute-player par excellence. Many are the poems and songs extolling the magical quality of His music and melody. We bring below some for the delectation of devotees.

Swathi Thirual's "MOHANAMAYEE THAVA MURALEE GAANAM AHO!" in Yadukula Kamboji:

Pallavi
mohanamayi! thava muralee gaanam aho!
modayathi kam iha na bhuvane

Ah! How wonderful is Your flute's melody that is full of seduction, who in the Universe is not infatuated by it?

Anupallavi
deha-vijita-mara divya-maanusha-vesha

O One whose beauteous form surpasses that of Manmatha! O One who incarnated in a charming human form!

Charanam1.
neerasopi vitapee nisamanena
tharasa charu-kisalayito jaayate nava iva
saaranga-tati: api saantholapakabalaa
neerajaaksha bhavathi nibhrutachitragateva

Even though the branches of trees may dry, by listening to (Your melody) they quickly sprout new foliage, even herds of deer that are grazing on morsels of soft grass, stand still picture-like, O Lotus-eyed One!

Charanam2.
mattha-vaaranavara-masthaka-bhedane
datthamati: api eesa tharasaa kila kesari
chitthagathamohena chira-vismruta-bhaavo adha
satthama nivasathi saadhu: batha tatra eva

Though his mind is fixed on splitting the head of the great intoxicated elephant, O Lord! soon, verily, the lion, his mind diverted due to infatuation (with Your melody), his natural instincts forgotten, O Embodiment of Truth! remains tranquil there itself. Wondrous!

Charanam3.
parama-purusha jada-paashaana nikara: api
paritho dravathi hantha parikarnanena
tharunee-jana-mohakam tat iha samajaneethi
param adya kimu chitram padma-naabha muraare

O Supreme Being! It is a wonder that even the surrounding inert rocks melt on listening to Your melody. Is it any wonder that Your melody has infatuated very much the young maidens who have come to the woods now?

Another example is the 5th.sloka of dasakam 59 of "Naaraayaneeyam":

maara-baana-dyutha-khecharee-kulam nirvikaara-pasu-pakshi-mandalam
draavanam cha drishtadaam api prabho thaavakam vyajani venu-koojitham

O All-powerful Lord! The strains of music from Your flute were capable of making even the multitude of divine damsels feel the effects of the shafts of Cupid's arrows, rendering motionless even animals and birds, and melting even rocks.

The above slokam is, apparently, inspired by slokams 10 to 16 of Chapter 21 of Srimad Bhaagavatham. In substance what is said there is this: On hearing the melodious music emanating from Krishna's flute, peacocks and other creatures in Govardhana mountain were so enraptured by it that the former danced mistaking the musical sounds for low rumbling of clouds, and the latter stood motionless dropping all activities; female deer worshiped Krishna through their loving glances;celestial women stood transfixed; cows and calves stood motionless with tears of joy in their eyes, the calves their mouths full with milk forgetting to drink it; sages drank in the charming form of Krishna (the sages are compared to birds, perched on trees having no inclination to eat the fruits thereon); even the rivers, slowing down their rushing waters, washed Krishna's feet by their gentle waves and offering lotuses.

There is a brilliant play titled "Radha's Prem" authored by Swami Sivanandaji of Rishikesh. Born of the fertile brain of the seer, it is a delight to read. Scene 5 therein has a charming tale about Krishna' flute.

Gopis become very jealous of Krishna's flute, it being fortunate to be His constant companion, enjoying contact with His nectarine lips. They conspire and steal the flute when Krishna was asleep. On waking up, He finds His beloved flute missing and asks the Gopis about it. They indulge in stout denial of any knowledge of its whereabouts. One even ventures to say that He had not brought it with Him. Looking around, He finds Radha is missing and questions the Gopis. He is told that since He is so intimate with her, He should know. Locating her, Krishna asks her about His missing flute. She says: "You and Your flute! How do I know where it is? Is it for this that You have taken the trouble to come here? Many bamboo trees are around here. Go and make a flute for Yourself. Are you suspecting that I stole Your flute?" Krishna tells her it is as dear to Him as His life itself and He can't do without it. He says He gathers the cows and calves through His flute, pours out love and joy to the Gopis, to all animate and inanimate beings and to all bhaktas-advanced as well as dull.Radha berates Him for not taking due care of it. Krishna then leaves the scene.

The Gopis gather together and break the flute. Every piece of it, to their surprise, becomes a flute and all the flutes start dancing and singing. Try as they may, the Gopis are not able to catch them. And they call Krishna for help admitting to their folly and jealousy of the flute. Krishna takes the flute from Radha's hand when it becomes the original one and all the others disappear. The women prostrate before Krishna and sing in chorus:

sree gokule rahane walaa jaya jaya jaya nandabaala
makhan misree khaane vaale mohana muralee bajane waale".

Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya:

ഭാഗവത മാഹാത്മ്യം

പി. രാഘവൻ, പല്ലാവൂർ

സനാതന ധർമ്മം നിലനിന്നിരുന്നതും നിലനിൽക്കുന്നതും ആയ ഒരു മഹത്തായ രാഷ്ട്രമാണ് ഭാരതം. അനാദിയും സ്വാഭാവേന പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ ധർമ്മമാണ് സനാതന ധർമ്മം. ഭഗവാനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഭാഗവത ധർമ്മമാണ്.

ഭാഗവതം

'ഭ' ശബ്ദം – കീർത്തിവചന. 'ഗ' – ശബ്ദജ്ഞാനവാചക സർവേഷ്ട വചനോ. 'വ' ശ്ച 'തം' – ച – വിസ്താര വാചകം **ഭ** – കീർത്തി. ഗ–ജ്ഞാനം – **വ**–എല്ലാവർക്കും ഹിതം **തം**–മഹത്വം.

(1) ഭാഗവതം നാമരൂപമാണ്

(2)നാമത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഭാഗവതം.

(3) വേദമാകുന്ന പാൽ സമുദ്രത്തിലെ സാരസർവ്വസ്വമായ തത്വരഹസ്യങ്ങളാകുന്ന വെണ്ണയാണ് ഭാഗവതം.

(4) നാമത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാ ഭാഗവതം.

(5) ഉത്തമമായ ആത്മാനുഭാവത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ് ശ്രീമദ് ഭാഗവതം.

(6) ആധുനിക സമൂഹത്തെ ഗ്രസിക്കുന്ന അശാന്തതയുടെ ആഴം, പ്രത്യാശയുടെ തകർച്ച എന്നിവ കാരണം പ്രശ്നത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിൽ നിന്നും ഉള്ള ഓട്ടമാണ് ഭാഗവതം.

(7) മഹാപുരാണങ്ങളിൽ സർവ്വോത്തമമാണ് ഭാഗവതം

(8) ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആത്മീയ പ്രഭാവം, സംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം വിശ്വവ്യാപകമായികൊിരിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല വൈവിധ്യ ബഹുലവുമാണ്. താത്വികവും, ആത്മീയവും, ഇന്ദ്രിയാതീതവും, വ്യാപാരീകവുമായ ഭിന്നതകളെല്ലാം ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം സമന്വയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ആദർശങ്ങളുടെ എല്ലാം ആകെത്തുകയാണ് ഭാഗവതം.

പുരാണം

1. ഭാഗവതം നാമപുരാണമാണ്.
2. ഭക്തി നൽകി ജീവിതത്തെ സൗമ്യമാക്കുന്നു.
3. ഭാരതീയ സംകാരത്തിന്റെ വെള്ളി നിലാവ് വിരിയുന്ന പൊൻ വിളക്കുകളാണ് പുരാണങ്ങൾ.
4. സ്നേഹവും അതുല്യമായ ത്യാഗവും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

5. മനുഷ്യ മനസ്സിന് ദിവ്യ പൊരുളായും, പ്രതീക്ഷയായും, പ്രകാശമായും മാർഗ്ഗദർശിനിയായും പ
ുളകം ചാർത്തുന്ന കമനീയതയുടെ കളം വരയ്ക്കുന്ന കല്പകവാടിയത്രെ നമ്മുടെ സംസ്കൃതികളായ പ
ുരാണങ്ങൾ.
6. ധാർമ്മികമായ കൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനേകം സൽകഥകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ
ുരാണങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്ക് കിട്ടുന്ന ഗുണപാഠങ്ങൾ.

മനസ്സാകുന്ന തിരിയിൽ ഭക്തിയാകുന്ന എണ്ണ ഒഴിച്ച് കത്തിച്ചാൽ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് അന്ധകാരം നീങ്ങും. അറിവിന്റെ വെളിച്ചം കിട്ടാൻ സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഭാഗവത പാരായണം സഹായകമാകും.

ഹരികഥാശ്രവണ കീർത്തനങ്ങൾ കാമാദി ദുർവാസനകളെ നശിപ്പിച്ച് പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കും. കഥ കേൾക്കാൻ താല്പര്യം ഇല്ലാത്തവരും സൽ സംഗത്തിലൂടെ ഗ്രഹണ തല്പരരായാൽ വിറകിൽ ഒളിച്ചു കിടക്കുന്ന അഗ്നി മഥനത്താൽ ഉജ്ജ്ക്കലിക്കുന്നത് പോലെ വാസുദേവ കഥകളിൽ അഭിരുചിയുായി ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ച് ആനന്ദാനുഭവം കൈവരിക്കും. ഭക്തിയും ജ്ഞാനവും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരു വശങ്ങളാണ്. ഉയർന്ന നിലയിലെത്തിയാൽ ജ്ഞാനം നശിക്കാത്ത സർവ്വോൽകൃഷ്ടമാണ് ബ്രഹ്മം.

മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ശക്തികളെ വളർത്തി ഈശ്വര പ്രാപ്തിക്ക് അർഹനാക്കുകയാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കൊ് സാധിക്കേത്. അതിനാൽ അവ ലോഭം കൂടാതെ അനുഷ്ഠിക്കേത് ശ്രേയോകാംക്ഷികളായ മാനവന്റെ കർത്തവ്യം മാത്രമാണ്. മനോവാക്കായ വൃത്തികളെയെല്ലാം ധർമ്മോന്മുഖമാക്കുക എന്നതാണ് മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം. ഭാഗവതം മഹാഗ്രന്ഥമായതുകൊ് ആ ലക്ഷ്യം നിർവഹിക്കുന്നു. തിരുനാമം കൊ് തീരാത്ത പാപങ്ങളില്ല. അതാണ് അജാമിളന്റെ കഥ. എല്ലാവരും പലപ്പോഴും എളുപ്പത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതാണ് ഭഗവാന്റെ നാമം. മനസ്സു ശുദ്ധമാക്കാൻ ഭക്തി. ക്രമേണ ക്രോധാദിമാലിന്യങ്ങൾ നീക്കാനുള്ള സാധനയാണ് ഭക്തി. ഭാഗവത ലക്ഷണങ്ങൾ 10.

(1) സർഗ്ഗം
(2) വിസർഗ്ഗം
(3) സ്ഥാനം
(4) പോഷണം
(5) ഊതികൾ
(6) മന്വന്തരങ്ങൾ
(7) ഈശാനകഥകൾ
(8) നിരോധം
(9) മുക്തി
(10) ആശ്രയം.

ഭാഗവത തത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതം ഈശ്വരീയമാക്കിത്തീർക്കാൻ എല്ലാവരും പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

KERALA TEMPLES SERIES

തൃപ്പല്ലാവൂർ ശിവക്ഷേത്രം

പി. രാഘവൻ, പല്ലാവൂർ

തൃക്കാലിലും തൃജ്ജടയിലും തവതിരുമേനിമേലും
നൽപാമ്പുകൊു നടുവേയൊരു പൂണനൂലും
തൽപാദ പങ്കജമടിയനിതാ കൈതൊഴുന്നേൻ

പ്രഭാതരശ്മിയിൽ കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന കരിമ്പനകൾ ഉള്ളതും ചീവീടുകൾ മൂളുന്ന ഞാറ്റുകങ്ങളും, നെൽ കൃഷി പ്രദേശങ്ങളും അല്പം അകലെ ഗായത്രിപ്പുഴയും, പൂത്തും കാച്ചും പഴുത്തും നിൽക്കുന്ന ചെടികൾ, തെങ്ങ്, മാവ്, പ്ലാവ്, പുളി എന്നിവയാൽ സമ്പന്നമായ ഒരു നാടൻ പ്രദേശമാണ് പല്ലാവൂർ. അല്പം അകലെ തെക്ക് തെന്മല നിര, പടിഞ്ഞാറ് വിഴു മല, വടക്ക് കരുവോട്ടു മല എന്നിവയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട പ്രദേശം. അവിടെയും ഇവിടെയും അങ്ങും ഇങ്ങും ക്ഷേത്രങ്ങളെക്കൊു നിറഞ്ഞ കേരളഭൂമിയിൽ ഈശ്വര ഭക്തി നിറഞ്ഞ ഭക്തി ഹൃദയങ്ങൾ. ഈശ്വരാരാധനയ്ക്ക് പറ്റിയ ഒരന്തരീക്ഷം. ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റും ബ്രാഹ്മണ സങ്കേതമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഗ്രാമങ്ങൾ ഉായി. ഇപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ പേരിനു മാത്രം. ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും ദേവ സന്നിധാനത്തിന്റെയും കലവറയായ ഭാരതത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കാണുന്ന ശിവക്ഷേത്രങ്ങൾ. അതിൽ ഒന്നാണ് തൃപ്പല്ലാവൂർ ശിവക്ഷേത്രം.

പാലക്കാട്ട് നിന്ന് 20 കി.മി. ദൂരത്തിൽ പാലക്കാട്–കാക്കയൂർ–നെന്മാറ റൂട്ടിൽ പലാവൂർ കിഴക്കേത്തറ സ്റ്റോപ്പിൽ നിന്ന് കുനിശ്ശേരിക്ക് പോകുന്ന പാതയിലൂടെ 1 കി.മീ. അകലെ നിന്ന് തെക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞാൽ ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്താം. അവിടെ തൃപ്പല്ലാവൂർ ക്ഷേത്രം എന്ന ഒരു ബോർഡും വച്ചിട്ടു ്. ആലത്തൂർ നിന്നും 10 കി.മീ. കാണും.

പല്ലാവൂരിന്റെ നടുനായകമാണ് തൃപ്പല്ലാവൂരപ്പൻ. ജ്ഞാനസ്വരൂപനും, ഭക്തരിൽ അഭീഷ്ടങ്ങൾ വർഷിക്കുന്നവനും സർവ്വ ശക്തനുമായ പല്ലാവൂരപ്പൻ ഈ നാടിന്റെ കെടാവിളക്കായി ജനങ്ങൾക്ക് സർവ്വാഭീഷ്ടദായകനായി വർത്തിക്കുന്നു. നാടിനു ഐശ്വര്യവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകുന്നു.

തച്ചുശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്ത പ്രകാരം നിർമ്മിച്ച ഈ ക്ഷേത്രം ഒട്ടും പിന്നിലല്ല. ശിവ ഭഗവാനാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠ. പടിഞ്ഞാറ് നോക്കിയിരിക്കുന്നു. വട്ട ശ്രീകോവിൽ ശിവഭഗവാന്റെ തൊട്ട് പിന്നിൽ പാർവ്വതീ ദേവിയും കിഴക്കോട്ടഭിമുഖമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ശരണ്യയും ശ്രേഷ്ഠയും, കാരുണ്യവതിയും, മാഹാത്മ്യമുള്ളവളും, മംഗളസ്വരൂപിണിയും ആയി ശ്രീ ശിവ ഭഗവാന്റെ പത്നിയും ആയ ശ്രീ പാർവ്വതി. ഉള്ളിൽ കടന്നാൽ പെരുന്തച്ചൻ തീർത്ത മണ്ഡപം. വടക്കു വശത്ത് ശ്രീ മുരുകനും ശ്രീ ധർമ്മശാസ്താവും. മുഖ മണ്ഡപത്തിൽ ധാരാളം കൊത്തു പണികൾ ഉ്. പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠ ശിവ ഭഗവാൻ. പുഴയിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്ന ഗംഗാജലത്താൽ പരിശുദ്ധമായ കഴുത്തിൽ സർപ്പമാലധരിച്ച് ഉച്ചത്തിൽ ഡമരു എന്ന വാദ്യം മുഴക്കി താണ്ഡവ നൃത്തമാടുന്ന പരമേശ്വരൻ. വടവൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന് മുനിമാർക്ക് ബ്രഹ്മത്വം ഉപദേശിക്കുന്ന ജനന മരണ ദുഖത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന സകല ലോകങ്ങൾക്കും പരമാചാര്യനായ തൃപ്പല്ലാവൂരപ്പന് നമോവാകം.

ഗണപതിയുടെ മുമ്പിൽ അല്പം കിഴക്കായി സപ്തമാതാക്കൾ–അവരോട് ചേർന്ന് ഗണപതി, വീരഭദ്രൻ. അച്ഛനും മക്കളും, അമ്മയും കൂടാതെ ശിവ ബീജത്തിൽ നിന്നുായ ശാസ്താവും ചേർന്ന ഒരു കുടുംബം ഒരേ ക്ഷേത്രത്തിൽ അധികം കാണില്ല. അതും ഇവിടുത്തെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. ബ്രാഹ്മണർക്ക് മാത്രം ഇരിക്കുവാനുള്ള ഒരു മണ്ഡപം മുമ്പിൽ ഉ്. ഉള്ളിൽ ചുറ്റും അല്പം വീതിയുള്ള ചെറിയ തിണ്ണ.

സാധാരണ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ ശിവഭഗവാന്റെ മുന്നിൽ വലിയ നന്ദിയെ കാണാം. എന്നാൽ ഇവിടെ അങ്ങനെയല്ല. കൊടിമരത്തിന്റെ മുകളിൽ ചെറിയ നന്ദിയെ വച്ചിരിക്കുന്നു. അതും ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. കൊടിമരത്തിന്റെ കിഴക്ക് ശ്രീബലി തൂകുന്ന വലിയ ബലിക്കല്ല് ഉ്. ഉള്ളിൽ ചുറ്റും കരിങ്കൽ പതിച്ചിട്ടു്. പുറത്തും ചുറ്റും കരിങ്കൽ പതിച്ച പ്രദക്ഷിണ വഴിയു്. കിഴക്കു ഭാഗത്ത് വടക്കായി കനകശ്ശേരി അമ്മ. അതിനടുത്ത് തെക്ക് ചെറിയ കൊക്കർണ്ണി. അത് ഇപ്പോൾ തീർത്ഥക്കുളം ആയി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന് അല്പം തെക്ക് ഒരു അശോക മരച്ചുവട്ടിൽ സീതാദേവി. സീതാദേവിയുടെ കൂടെ ഗണപതി, നാഗം, നാഗകന്യക എന്നിവയും ഉായിരുന്നു. 2007–ലെ കർപ്പൂരാദി കലശത്തോടെ സീതാദേവിയെമാത്രം അവിടെ നിർത്തി, ബാക്കി എടുത്തു മാറ്റി. വനവാസ കാലത്ത് ശ്രീരാമനും സീതയും ഇവിടെ വന്ന് താമസിച്ചിട്ടുന്റെും അന്ന് സീതാ ദേവിയ്ക്ക് കുളിക്കാൻ ഉാക്കിയ കുളമാണ്

ഇപ്പോഴത്തെ തീർത്ഥക്കുളം എന്നും പറയുന്ന്. അങ്ങിനെ ശ്രീരാമന്റെ പാദസ്പർശം ഏറ്റ പുണ്യഭൂമിയാണ് പല്ലാവൂർ. മറ്റ് ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അധികം കാണാത്ത ഒന്നാണ് സീതാദേവി. അതിന് തെക്കായി ഒരാൽ വൃക്ഷം അതിന്റെ ചുവട്ടിലായിരുന്ന നാഗങ്ങൾ. പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ അതിനെ അവിടെ നിന്ന മാറ്റി. ഇപ്പോൾ ആലിന്റെ ചുറ്റും അധികം ഉയരം ഇല്ലാതെ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കാനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്തിട്ടു. അതിന്റെ തെക്കായി തൃപ്പാത്തറ ശിവൻ. തെക്കേ ഭാഗത്ത് നടുവിൽ ഒരു പത്തായപ്പുരയു ായിരുന്നു. അത് പൊളിച്ചു മാറ്റി. പടിഞ്ഞാറെ നടയിൽ നിന്ന് അല്പം തെക്കായി പ്രദക്ഷിണ വഴിയുടെ സമീപം വേട്ടക്കൊരു മകനും, രക്ഷേശ്വരിയുമു്. മണിക്ഠനെ അവിടെ നിന്ന മാറ്റി. അവിടെ നിന്ന് തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി പുതിയതായി തറ പണിത് നാഗങ്ങളെയൊക്കെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മത്തിന് നാഗപൂജയും മറ്റും നടത്തി. 2005–ൽ പഴയ അഗ്രശാല പൊളിച്ച് ഒരു കോൺക്രീറ്റ് കെട്ടിടവും നിർമ്മിച്ചിട്ടു. അതിലുള്ള ഹാൾ കല്ല്യാണ സദ്യ നടത്താനും മറ്റ് യോഗങ്ങൾ നടത്താനും പറ്റിയ രീതിയിലാണ്. അതിനോട് തൊട്ട് വെപ്പു പുരയും ു. ആ ഹാളിലേക്ക് അമ്പലത്തിലൂടെ കടക്കാതിരിക്കാൻ കോട്ടപോലെയുള്ള മതിൽ തുരന്ന് ഒരു പ്രവേശന വഴി (gate) ഉാക്കിയിട്ടു. തച്ചു ശാസ്ത്രക്കാരനെ കൊുവന്ന് കാണിച്ച് അവരുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരമാണ് പ്രവേശന കവാടം പണിതത്. തെക്കേ ഭാഗത്തുായിരുന്ന സ്റ്റേജ് പൊളിച്ച് വടക്കേ ഭാഗത്തേക്ക് ആക്കി. കൗ റിനായി പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് ഒരു മുറിപോലെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടു. ഇപ്പോൾ ഓഫീസ് തൽക്കാലം പ ുറത്തുള്ള റസ്റ്റ് ഹൗസിലേക്കാക്കി. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ക്ഷേത്രക്കുളങ്ങൾ ു. അതിൽ കിഴക്കേത് കുളിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശിവ ഭഗവാനായതുകൊ് പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്യണം. ഒരു കുഴൽക്കിണറും കുഴിച്ചിട്ടു. ഉള്ളിൽ ഒരു കിണറും ു. പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുമ്പോൾ കിണറിൻ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് ശിവഭഗവാന്റെ ചിഹ്നമായ ഇവിടെ നിർമ്മാല്യ ധാരി എന്ന പറയുന്ന ഷണ്ഡേശ്വരൻ ു.

ഐതിഹ്യപ്പെരുമയും വിസ്മയ ചാതുരിയും സമന്വയിപ്പിച്ച് നിലകൊള്ളുന്ന ഭൂതത്താൻ മതിൽക്കെട്ട് കോട്ടപോലെ ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് ചുറ്റും ഉയർന്ന് നില നിൽക്കുന്നു. കരിങ്കല്ലു കൊാണ് ഈ മതിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. 16 അടി ഉയരത്തിലും 60 ഇഞ്ച് വണ്ണത്തിലും ആണ് ഈ മതിൽ. ഏകദേശം 1000 മീറ്റർ ചുറ്റളവ് വരും.

ശിവന്റെ ഭൂതഗണങ്ങളാൽ ഒരു രാത്രി കൊ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഈ മതിൽ എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. രാത്രിയുടെ അവസാനത്തിൽ അതായത് പുലർച്ചയായപ്പോൾ മനുഷ്യ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതിരിക്കാൻ പൂർത്തിയാക്കാതെ തന്നെ ഭൂതഗണങ്ങൾ പണി അവസാനിപ്പിച്ചു. തെക്ക് ഭാഗത്ത് 12 അടി വിട്ടിരുന്നു. നേരത്തെ ഉായിരുന്ന ഓഫീസ് ഇതിനടുത്തായിരുന്നു. കലാ ചാതുരിയോടെ അടുക്കി നിർമ്മിച്ച്താണ് ഈ മതിൽ. മതിലിന്റെ ഗാംഭീര്യവും പ്രസരിപ്പും ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. അല്ല മനുഷ്യ നിർമ്മിതമാണെങ്കിലോ ? അന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഐക്യവും, യുക്തിയും, ശരീര ശക്തിയും ഒന്ന വേറെ തന്നെ. ഒന്ന ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ അതിശയോക്തി എന്ന തന്നെ പറയാം. ഈ മതിലിൽ ചില ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ു. അത് അല്പം തേഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം വട്ടെഴുത്ത്, കോലെഴുത്ത് എന്ന പറയുന്ന രീതിയിലാണ് എഴുത്ത്. ചരിത്രകാരന്മാരെ ഈ എഴുത്ത് ആകർഷിച്ചിട്ടു. എന്താണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് അവർക്ക് വ്യക്തമായി മനസിലായിട്ടില്ല എന്നണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായത്. വടക്കേ ഭാഗത്ത് ഗെയിറ്റ് വെക്കാൻ കല്ല് പൊളിച്ചെടുത്തുവല്ലോ, ആ കല്ലിലും എന്തൊക്കെയോ ലിഖിതങ്ങൾ ഉായിരുന്നു.

പേരു കേട്ട വാദ്യ കലാവിദഗ്ധരുടെ നാടാണ് പല്ലാവൂർ. അപ്പു മാരാർ, മണിയൻ മാരാർ, കുഞ്ഞുകുട്ടൻ മാരാർ – ഈ പല്ലാവൂർ സഹോദരന്മാരുടെ നാദ ബ്രഹ്മം പ്രതിധ്വനിച്ച് മതിലിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ മക്കൾ യുവ പ്രതിഭകളുടെ കാൽ വെപ്പും ഈ വഴിയിൽക്കൂടെത്തന്നെ. നാദബ്രഹ്മം തുടർച്ചയായി ഇന്നും പ്രതിധ്വനിച്ചുകൊിരിക്കുന്ന്. അക്കാരണത്താൽ നൃത്തപ്രിയനായ പല്ലാവൂരപ്പന് എന്നും ഈ ബ്രഹ്മനാദം ശ്രവിക്കാം. സന്തോഷിക്കാം, ആസ്വദിക്കാം.

രാവണൻ, ഖരൻ മുതലായ രാക്ഷസന്മാർ മികച്ച ശിവ ഭക്തന്മാരായിരുന്നു. അഹങ്കാരം മുഴുത്ത അവർ ജനങ്ങൾക്ക് പല ദ്രോഹങ്ങളും ചെയ്തു തുടങ്ങി. വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായ ശ്രീരാമനാൽ വധിക്കപ്പെട്ട അവർ അങ്ങനെ മോക്ഷം നേടി. വലിയ ശിവ ഭക്തനാണ് ഖരൻ എന്ന പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഒരേ സമയത്ത് മൂന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ശിവലിംഗ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തി എന്നാണ് പറയുന്നത്. വലത്തെ കൈകൊ് അയിലൂരും, ഇടത്തെ കൈകൊ് തൃപ്പാളൂരും, പല്ലുകൊ് പല്ലാവൂരും പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവത്രെ. പല്ലുകൊ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചതുകൊാണത്രെ പല്ലാവൂർ എന്ന പേർ വന്നത് എന്ന പറയുന്നു.

പല്ലവ രാജാക്കന്മാരുടെ രാം തലസ്ഥാനമായിരുന്ന പല്ലാവൂർ. പല്ലവപുരം എന്നാണത്രെ ആദ്യത്തെ

പേർ. പല്ലവരാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നാണ് ഈ പേർ വന്നതെന്നും പറയുന്നു. ഈ മൂന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഒരെ ദിവസം തന്നെ ദർശനം നടത്തിയാൽ വളരെ നന്ന് എന്നും പറയുന്ന്. അത് ശിവരാത്രിക്കായാൽ വളരെ നല്ലതാണ് എന്നാണ് വിശ്വാസം. ഇവിടുത്തെ ശിവലിംഗത്തിന് അല്പം ചരിവു്. അത് നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലെ അറിയൂ. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടക്കാലത്ത് സംഭവിച്ചതാണത്രേ.

ഈ പ്രദേശത്ത് ഏറ്റും മാറ്റും പാടില്ല എന്നൊരു ചൊല്ലു്. അതായത് പന കയറ്റവും, മീൻ കച്ചവടവും പാടില്ല. പല്ലാവൂരിൽ ഇന്നും പന ചെത്താറില്ല. ഇവിടെ ഇന്നും മീൻ കച്ചവടം ഇല്ല.

നാലു മണിക്ക് പള്ളിയുണർത്തൽ വിളക്കു വെച്ചഭിഷേകം, ഗണപതിഹോമം, മലർ നിവേദ്യം, ഉഷ പൂജ, ശീവേലി പന്തീരടി പൂജ, നവകം ആടൽ, ധാര, അഭിഷേകം മുതലായവ, നിവേദ്യങ്ങൾ, ഉച്ചപൂജ, ശീവേലി, 10 മണി കഴിഞ്ഞ് നട അടയ്ക്കും. വൈകുന്നേരം 5.30 മണിയ്ക്ക് മുമ്പ് നട തുറക്കും. 5.30 നു വിളക്കു വെച്ച് ദീപാരാധന, സന്ധ്യാ വേല, നിവേദ്യം, അത്താഴപൂജ, ശീവേലി, ത്രിപ്പുക കഴിഞ്ഞാൽ നട അടയ്ക്കും. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ പരിപാടികൾക്ക് അല്പ സ്വല്പം മാറ്റം വരും. ചെറിയ അഭിഷേകം, പൂർണ്ണാഭിഷേകം മുതലായവ ആളുകളുടെ വഴിപാടു പ്രകാരം ഉവാറു്. മൂന്നു ശീവേലി നടത്തുന്നു. ശീവേലിയ്ക്ക് ആന ഉായിരുന്നു. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ അതിനെ വെടിവച്ചുകൊന്നു. പിന്നെ കുറച്ചു കാലം ആന ഉായിരുന്നില്ല. 1995–ൽ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഗംഗാധരൻ എന്നൊരു ആനയുായിരുന്നു. യാത്രാ മദ്ധ്യേ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. ബസ് തട്ടി പരിക്കേറ്റ് കുറച്ചുകാലം ചികിത്സയിലായിരുന്നു. പക്ഷേ അടുത്തുള്ള കൃഷ്ണകോവിലിന്റെ മുന്നിൽ ഭഗവാനെ നോക്കിത്തന്നെ ജീവൻ വെടിഞ്ഞു. അതായത് ചരിഞ്ഞു.

പാർവ്വതിയുള്ളതുകൊാണ് നവരാത്രി ആഘോഷം. ഓരോവിളക്കും ഇന്നിന്നവരുടെ വക എന്ന്. ഏഴാം വിളക്ക് വളരെ കേമമാണ്. അഞ്ച് ആനയുായിരിക്കും. അതിന് ചില ചടങ്ങുകളെല്ലാം ഉ്. പഞ്ചവാദ്യം, തായമ്പക മേളം എന്നിവ ഉായിരിക്കും. ഇത് ഇന്നും ബ്രാഹ്മണരാണ് നടത്തുന്നത്. പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് തിരുമഞ്ചനം എഴുന്നള്ളത്ത്. തെക്കു ഭാഗത്തുള്ള ഗായത്രിപ്പുഴയിൽ പോയി ഗണപതി ഹോമവും മറ്റും നടത്തുന്നു. ഒരു കുടം വെള്ളം കൊു വന്ന് ദേവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. പഞ്ചാരിമേളത്തോടെയുള്ള ഈ എഴുന്നള്ളത്ത് ബഹു കേമമാണ്. മീനമാസത്തിലാണ് ആറാട്ടുത്സവം. എട്ട് ദിവസത്തെ പരിപാടിയാണ്. ഓട്ടൻ തുള്ളൽ, ചാക്യാർ കൂത്ത്, ചിലപ്പോൾ കഥകളി ഇങ്ങിനെ പല പരിപാടികളും ഉായിരിക്കും. മീന മാസത്തിലെ ഉത്രട്ടാതി നാളിൽ കൊടികയറി തിരുവാതിര നക്ഷത്രത്തിൽ ആറാട്ടോടെയാണ് ശ്രീ ത്രിപ്പല്ലാവൂരപ്പന്റെ ഉത്സവം. കുംഭമാസത്തിലെ ഉത്രാടം പല്ലാവൂരപ്പന്റെ പ്രതിഷ്ഠാ ദിനമാണ്. ഉത്സവം കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവർക്കും വിഭവ സമൃദ്ധമായ സദ്യയുായിരിക്കും.

പല്ലാവൂരിന് തൊട്ട് പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്താണ് കുനിശ്ശേരി ദേശം. പൂക്കളങ്ങര ഭഗവതിയാണ് അവിടുത്തെ പ്രതിഷ്ഠ. തൃപ്പല്ലാവൂരപ്പന്റെ മകളായ പൂക്കളങ്ങര ഭഗവതി പന്ത്രു വർഷം കൂടുമ്പോൾ പിതാവിനെ കാണാൻ വരുന്നു. ഇരു ദേശവും ചേർന്ന് വളരെ കേമമായി ഇത് കൊാടുന്നു. പന്ത്രു വർഷം കൂടുമ്പോഴാണ് ഇത് നടത്തുന്നത്. കുനിശ്ശേരിയിൽ നിന്നും അനവധി ആനകളുടെ അകമ്പടിയോടെ വരുന്ന ഈ ആഘോഷത്തെ പല്ലാവൂരിന്റെയും കുനിശ്ശേരിയുടെയും അതിർത്തിയിൽ വച്ച് പല്ലാവൂർ നിവാസികൾ വാദ്യഘോഷം, അന, എന്നിവയോടെ അവരെ സ്വീകരിച്ച് പല്ലാവൂർ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് രുകൂട്ടരും ചേർന്ന് ഘോഷയാത്രയായി വരുന്നു. കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി ചില ചടങ്ങുകളോടെ ആറാടി അച്ഛനെ തൊഴുത് തിരിച്ചു പോകുന്നു. ഈ ഘോഷയാത്ര, കൂട്ടായ്മ കാണാൻ എന്തു രസമാണെന്നോ. എന്തൊരു ഭംഗിയാണെന്നോ. പറയാൻ വാക്കുകൾ തന്നെ കിട്ടുന്നില്ല. ഇതിനെ പല്ലാവൂർ–കുനിശ്ശേരി വലിയ ആറാട്ട് എന്നു പറയുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം ഇപ്പോൾ H.R. & C യുടെ കീഴിലാണ്. പല്ലാവൂർ മനക്കാർക്കാണ് താന്ത്രികാവകാശം.

ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തന്നെ വേറൊരു ക്ഷേത്രം അടുത്ത വളപ്പിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കൃഷ്ണൻ കോവിൽ. അതിന്റെ മുമ്പിൽ തെക്കു വശത്ത് ഭാര്യാ സമേതനായ അയ്യപ്പൻ. അല്പം വടക്കായി തൃപ്പാത്തറ വിഷ്ണു, ആറവായ് വിഷ്ണു, ആറ്റായ് ശിവൻ ഈ ദൈവങ്ങളും ഉ്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ അഷ്ടമി രോഹിണി വളരെ കേമമായി ആഘോഷിക്കുന്നു.

പ്രധാന അമ്പലങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന എല്ലാ വഴിപാടുകളും തൃപ്പല്ലാവൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉ്. ഗണപതി ഹോമം, ധാര, ശംഖാഭിഷേകം എന്നിവ എല്ലാ ദിവസവും ഉാവും. മിക്ക വെള്ളിയാഴ്ചകളിലും പാർവ്വതിക്ക് സ്വയംവര പൂജ നടക്കും. എല്ലാ ഭക്തന്മാർക്കും പല്ലാവൂരപ്പന്റെ അനുഗ്രഹം ഉാവട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

Navaneetham - Member of the Month

Shri. Udayabhanu Panickar

Dear Veena and Sunil,

I feel honored, at the same time I think you should have selected some one else for this honor as there are people who deserve this honor more than me. However, as you selected me, I will try to answer all your questions. Not in that order.

I was born on July 4, 1944 in a small village, in Aalappuzha district, now in Pathanamthitta District; Ayathil which was originally the name of the family, later also become the name of the village. My parents and two of my Grand Parents were from this family. One Grand Parent was a member of Mooloor Family to which Sarasakavi Mooloor Padmanaabha Panickar, a member of the Shree Moolam Praja Sabha, a poet and a very enthusiastic Social Reformer who dedicated his whole life for serving the people according to the wishes of Shree NArAyaNa Gurudevan belongs to. PandaLam Raghava Panickar, Guru Nitya Chaithanya Yethi's

Father, was his nephew. The Family was very much connected to Gurudevan and Chattampi Swamikal through Mooloor. Shivagiri pilgrimage was started by five members of my family including one of my maternal Uncles.

I grew up in an atmosphere where message of Gurudevan and Chattampi Swamikal was the basis of conduct and thus equality was the norms of dealings. Individuals were treated according to their disposition and how they conducted them selves. Social order or religion was never a point of much concern and never a benchmark for dealings. Another contributing factor for this was that, four to five generations back, when untouchability was at its peak, there were four inter-caste marriages in our family. Once, two sisters from a Brahmin family and another time two sisters from a ruling dynasty were married into our family and thus our family became pioneers in the field of the integration of the society, crossing the barriers and going beyond the restrictions and limits of caste.

As a child, I was naturally introduced to Gurudevan's philosophy and writings along with MahAbhAratham, Ramaayanam and the PurANam. My Mother and both Grand Mothers were very deeply devoted to Guruvayurappan and my Father was more of a jnAna Margi as he was more into MahAbhAratham, poetry and Upanishads.

My early spiritual education was from my family members and a person who was not formally educated, but, whom I found to be the most educated on spiritual matters. He was the lowest of the low in social scaling, but he was the most spiritual person I have ever come across. He used to interpret "daivadeShakam", a prayer written by Gurudevan. His name was NArAyaNan and He was my first Guru. When I left home for college and then for job, it become impossible to listen to His Masterly interpretations; so, I kept learning of my own. Soon I found that to understand "daivadeShakam" I have to learn a lot more. With the help of every material I could get to read and contemplate on; and by listening to scholars and interacting with them, I continued with that learning process. I availed every opportunity I got to attend and organize discourses, which included Nitya Chaithanya Yathi, ChinmayAanada Swami, Muni Narayana Prasad, Swami SatyAnanda Saraswathi, Swami DayAnanada Saraswathi, Swami SachidAnda and many others. This took me through a lot of spiritual literature including the upaniShads and Bhagwad Geetha with the help of the works of Gurudevan, Chattampi Swamikal, ShankarAchAryar, Nataraja Guru, Nitya Chaithanya Yathi, ChinmayAanada Swami and many others. As my learning progressed, the message of Bhagwad Geetha became my guiding doctrine and BhagwAn became my Hero and Guru.

This learning process made me understand that Man's deepest foundation for spiritual progress has to be his perception of 'oneness' of the universe and this 'oneness' is the Truth that assures all of us the eventual attainment of the Realization of 'The Absolute'. It also made clear to me that He is the act of creation, the creator, all the creations and the cause of all the creation. He is the mAya, (illusion, the originating power which is termed as mAya in spiritual terms as it is not permanent), the mAyavi (the one who creates the mAya) and the mAyAvinodan (the one who enjoys it); He is The Truth, The Wisdom and The Bliss; He is the present, the past and the future; He is "the first word" (aum) and all the words spoken thereafter; He is the Inner Truth and the Outer Expression of It and He is the Glory that fills the inner and outer space. ("daivadeShakam".)

Soon, I realized that all that learning is only on a theoretical level and I am far from practically implementing the 'oneness' in the real life and I admit that I may need numerous lives for that to happen. But I am determined to continue it during this life and the lives to come.

Even though Gurudevan is mostly projected in a social background; for me, probably due to the learning process I undertook, special mix of my ancestry and the relation to Him my family had, I see Gurudevan as a complete embodiment of parabrahMam; so is Chattampi Swamikal. Some where during my spiritual journey, I accepted both of them also as my Guru, which may not be the normal practice.

On arrival in US, (New York) in 1977 the most urgent need was survival, and even for that we need His blessings, so, the very first day I put the pictures in the living room of our apartment and continued my spiritual activities, including the learning process. As we moved into a house of our own, we set up a pooja room and added every representation of the Absolute in it as far as possible, as it all reminds that every thing is the same parabrahMam.

Even though there was a Temple in New York at that time, MalayAlees did not have much connection to it other than occasional visit. I felt the need for a spiritual organization of MalayAlees and wanted to see if it could be done. My efforts ended in the formation of Sree Narayana Association of North America in 1979. This was the first Malayalee Hindu organization in USA. Now there are more than two dozen of them.

Satsang and discourses were very rare as the interest was very much limited in the early days and as the time passed, I tried to organize them on my own at our residences. I was able to organize a good number of them every year including a RAmAyana Yajnam for 15 days during the 90s. Also I had the blessings from Gurudevan to lead a group of dedicated people to organize the first ever Convention of Malayalee Hindus in His name in 1994 at the Pocono's in the state of Pennsylvania and organize religious retreat for a week.

Earning a living, may restrict spiritual activity, due to time constraints. In my experience, still Spiritual life is possible and we must not exclude the spiritual routine from our life. Every day routine of Prayer, dhyAnam and learning of Geetha or a similar book should be done, may be for at least 30 minutes a day. Once we get started we will soon find that life as a whole becomes very pleasant including our living process and the process of earning for that living. As time goes we will be able to increase the time span of spiritual practices and we will see that Satsang do happen even with out planning and in absentia, as our efforts will bring us spiritually close to others and we will feel the benefits of Satsang.

My routines start very early with cleansing the body; then mind with prayer; and continue into dhyAnam and prANayAmam. It may take up to two hours now. Before retirement, I had a schedule with reduced time span and different timing. In the warmer months I spend an average of 5 to 6 hours in the garden. (We do grow most of the vegetable we eat and we do consider this as a spiritual activity.) In the winter when it is too cold to be out side, I use this time also for other spiritual activities. The rest of the day is spent for learning process, which also includes replying to communications. Occasional visit to temples is done and listening to devotional music is an integral part of my life.

In my view, all the above routines and serving the poor and the needy, can be categorized into the three different paths to moKsham; bhakthi, jnAnam and karMam all three are important. For me there is no single path. They can not be separated with any clear cut boundaries. Each merges into the others. If they could be separated as some may say, bhagwAn should not have asked Arjunan to fight. He should have been approving Arjunan's wish to take up begging and live a life of asceticism. And bhakthi doesn't limit itself to just rituals. Pooja and prayer are only the way to bhakthi; which in its true value, includes the 'noble way of life'; and that has to include the 'service to the poor' and upholding the dhaRMam; as all, including the poor are the part of 'whole of universe'; and the 'oneness' and the universe are nothing but parabrahMam. That is why and that is what bhagwAn showed Arjunan, and us; through His 'viswarOpam'. So bhakthi is not just rituals, pooja and prayer; it also includes action (karMAm), nisHkAma karMam; the life according to dhaRMam, the noble deeds, and to know this truth we need jnAnam.

We do help few poor students for education as we feel that the money given for education can create a contagious effect of those kids doing the same thing when they grow up. We also regularly donate to an orphanage.

In conclusion, I like to say to the younger generation; consider all the three moKsha mArgam as equally important, and practice it all. Do the study, spend some time for prayer, japam, DhyAnam, prANayAmam and do service to the poor, all regularly. Make it a routine. On study part don't just limit it to recitation. Make it a real study on Geetha, get a good interpretation and study with the help of it. Don't forget to have some physical exercise too. And remember, it is we who need prayer, not HE. So, don't neglect it.

Trivia Question – answers

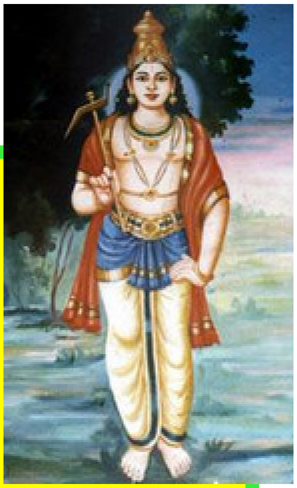

1. Who is Balabhadra or Halayudha?
Lord Balaraman

2. Who is Kanga? Udhishtiran

The padavas,after completing their 13 years of exile in forest, found safe disguised living in king Virat's palace. As per the conditions they are not be identified till they complete the full fourteenth the year in complete disguese. Udhishtiran's disguise name was Kanka or Kanga.

3. Which are the 12 Jyothirlingams?
A Jyotirlinga is a shrine where Lord Shiva, is worshipped in the form of a Jyotirlingam or "Lingam of light." There are twelve traditional Jyotirlinga shrines in India.

1. Somnath, Gujarat
2 Mallikārjuna, AP.
3 Mahakaleshwar, MP
4 Omkareshwar, MP
5 Kedarnath, Utttarkhand
6 Bhimashankar, Maharashtra
7 Kashi Vishwanath, UP
8 Trimbakeshwar, Maharashtra
9 Vaidyanath, Jharkhand
10 Nageshvara, Gujarat
11 Rameswaram, TN
12 Grishneshwar, Maharashtra

Please read and respond with your comments and suggestions to gvreditor@gmail.com

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to editor@guruvayoor.com

Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya:

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements *Manoramaonline.com thehindu.com* *Krishna pictures/Artwork courtesy of* *The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.* *http://images.google.com* *http://www.krishna.com* http://www.stephen-knapp.com http://www.swaminarayan.org http://spirituality-meditation-yoga-pictures.blogspot.com/	*http://www.cmmiami.org* *http://www.vrindavanart.com* *http://www.vanamaliashram.org/* *http://www.indiapost.gov.in* *Madhu Ramanujam -* *http://picasaweb.google.com/madhuraamanujam* *http://www.flickr.com* *http://www.columbia.edu/itc/mealac/pritchett/00routesdata/0400_0499/pantheon/lingam* *http://www.dollsofindia.com* *http://gaurangakishore.blogspot.com*

Submitted at the lotus feet of Shree Guruvayoorappan.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.